

Жителі Борочича Андрій Лебезун, Юрій Бролінський і Олександр Клачук засвідчили приналежність храму до ПЦУ синьо-жовтим прапором на її фасаді.

■ Усе для фронту, все для Перемоги!

Фото з особистого архіву Алли ФЕНЬ.

Волонтери Зоя Лисюк, Олена Трошина і директор БО «БФ «Волинський спротив» Валерій Знищенко.

У Луцьку є бібліотека, яка допомагає бити ворога

Із перших днів повномасштабного вторгнення росії в Україну книгозбірня №10 обласного центру Волині стала волонтерським осередком, де для наших захисників плетуть маскувальні сітки, роблять «кікімори», енергетичні пакети, окопні свічки, шиють спідню білизну

Спеціальний репортаж із патріотичного дому книги – на с. 6

Тепер у Борочичі є два легендарні синьо-жовті знамена. Перше вивісили над селом у 1989 році...

А другий патріотичний стяг з'явився цими днями над фасадом місцевого Свято-Іллінського храму, де минулих вихідних відбулися перші акафіст і богослужіння в лоні Православної церкви України

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Приналежність цієї святині до ворожого московського патріархату боліла жителям села Борочиче Мар'янівської територіальної громади Луцького району ще до початку війни з російським агресором, хоч і не всім. «Але Борочиче перемогло – переможе й Україна!» – з вірою в ці вітальні слова старшого декана Луцького району, настоятеля Свято-Воз-

« Борочиче перемогло – переможе й Україна! »

несенського храму міста Горохова отця Андрія Сидора, який минулих вихідних очолив хвальну відправу, велелюдна церковна громада найперше молитовно просила в Святого Неба оберігати життя всіх українських захисників. Разом із отцем Андрієм акафіст служили настоятель Свято-Миколаївського й Свято-Іллінського храмів села Борочиче отець Андрій Андрусік і настоятель храму Апостолів Петра і Павла селища Мар'янівка отець Віталій Куць.

Чому на відправі не було священника, який служив у цьому храмі, – читайте на с. 7

■ Так тримати!

«Сонячний хлопчик» Валентин Новосад повернувся з Німеччини з двома медалями Олімпіади

Фото з архіву Дарини Новосад

Збірна України взяла участь у Всесвітніх іграх Спеціальної Олімпіади (Special Olympics)-2023 – мультиспортивних змаганнях серед спортсменів із порушеннями інтелектуального розвитку. Цьогоріч турнір проходив у Берліні

Володар двох медалей Валентин Новосад зі своєю тренеркою Катериною Свіщевою, яка привела його до успіху.

Історія сильного духом – на с. 12

■ О часи! О звичаї!

Фото із сайту vo.suspilne.media.

Про цей дикий випадок говорить вся країна...

виховує трьох дітей (5, 7 та 8 років). Їхній батько – в місцях позбавлення волі. Інспекторка служби у справах дітей Тетяна Волошин каже, що жінку характеризують із навчальних закладів, де навчаються її діти, як хорошу матір.

« Чоловік здав ДНК-тест, аби довести своє батьківство. »

Продавала дитину подружки за 30 тисяч доларів

Підозрювану поліція затримала у березні цього року, коли потенційні покупці передавали мешканці Луцька гроші

Олена КАЛЕНЮК

У Луцькому міськрайонному суді 21 червня розпочали розгляд справи за обвинуваченням жінки, яка, за версією слідства, намагалася продати

11-місячне немовля своєї подружки. Про це повідомила Суспільному речниця обласної прокуратури Наталія Мурашевич. Відомо, що 26-річна лучанка, яка опинилася на лаві підсудних за обвинуваченням у торгівлі людьми, впродовж року піклувалася про небажаного сина своєї подружки. Слідству також відомо, що дитина народилася вдома і не була зареєстрована. Як розповіла обвинувачена, вона сама

Інспекторка служби у справах дітей повідомила, що біологічна мама хлопчика, якого намагалися продати, вже потрапляла у поле зору служби: зокрема, у неї забрали 3-річного сина через неналежний догляд (вона його біла). Нині хлопчика виховує колишній чоловік, який, припускають, є біологічним батьком і другої дитини. На суд він не прийшов, раніше пояснив, що не знав навіть про вагітність колишньої дружини. Чоловік здав ДНК-тест, аби довести своє батьківство й отримати опіку над меншим сином, який зараз перебуває в будинку маляти. ■

Щоб звільнитися з армії, одружився зі старшою на 27 років жінкою-інвалідом - с. 4

Пульт тижня**Усю ніч розшукували 13-літнього хлопця**

До відділу поліції № 1 (селище Маневичі) Камінь-Каширського районного відділу поліції звернулася з проханням про допомогу жінка, син якої, за її словами, пішов з дому, оскільки між ними виник конфлікт

Олена ВОЛИНЕЦЬ

На місце події негайно виїхала слідчо-оперативна група. До пошуку неповнолітнього залучили особовий склад відділу поліції та працівників лісового господарства. Було перевірено всі ймовірні місця, де 13-літній хлопець міг перебувати. У результаті спільних та злагоджених пошукових дій, які тривали аж до ранку, працівники сектору кримінальної поліції разом із працівниками сектору реагування патрульної поліції знайшли зниклого в лісовому масиві поблизу селища Маневичі. З ним було все гаразд. ■

У поліському лісі знайшли сліди ведмедя

Наразі неможливо встановити місце перебування звіра, оскільки він швидко мігрує

Інна НОВИК

У лісових масивах на півночі Рівненщини знайшли сліди, схожі на ведмежі. Про це повідомили у Поліському лісовому офісі. Там зазначили, що камери тварину не зафіксували, її не бачили й жителі. Зате була зруйнована пасіка у селі Озеро Вараського району.

У лісництві кажуть, поки що не можна стовідсотково стверджувати про присутність нетипової для лісів Полісся тварини. Водночас такої ймовірності не відкидають.

«Ймовірне підтвердження того, що ведмідь дійсно може перебувати у нашій місцевості, є зруйнована пасіка на території одного з виробничих господарських кооперативів. Всі пошкодження вказують на те, що тут господарював ведмідь», — розповіла речниця Поліського лісового офісу Світлана Думська. ■

Резонанс**Під час заколоту «вагнерівці» знищили 7 одиниць російської авіації**

Путч тривав лише добу, але завдав потужного удару по репутації путіна та російської державної машини

Василь УЛИЦЬКИЙ

Вранці 24 червня українці уже почали уявляти, як вулицями Москви течуть криваві ріки, однак під вечір цього ж дня стало зрозуміло, що заколот, який організувала так звана приватна військова компанія «вагнера» на чолі з евгенієм пригожиним, заглох на старті.

У ніч на 24 червня пригожин заявив, що російські війська нібито завдали ракетного удару по тиловому табору «вагнерівців», а тому його «армія» йде «маршем справедливості» на Москву. Бойовикам фактично без опору вдалося взяти під контроль військові об'єкти у воронезі та ростові-на-дону. Мільйонний росто-на-дону миттєво опинився під контролем заколотників.

У спеціальному зверненні диктатор і військовий злочинець володимир путін назвав такі дії «зрадою» і пообіцяв притягнути заколотників до відповідальності. Але ближче до вечора стало відомо про перемовини між олександром лукашенком та евгенієм пригожиним, за результатами яких ватажок бойовиків вирішив зупинити наступ і розвернув колони найманців, які були вже за 200 кілометрів від Москви. Пригожину нібито пообіцяли амністію і можливість виїхати в Білорусь.

Незавершений заколот показав кілька важливих речей. **По-перше**, у своїх численних зверненнях військовий злочинець пригожин, який, до речі, має звання героя росії, фактично нівелював усю російську про-

Військовий злочинець пригожин фактично нівелював усю російську пропаганду, яка виправдовувала війну, і озвучив величезні втрати рашистів.

«На росії можуть посадити на десятки років за якийсь мирний протест, а за спробу путчу нічого не буде. Ніякої законності, ніякої монополії держави на силу!»

паганду, яка виправдовувала війну. Він заявив, що Україна не обстрілювала 8 років Донбас, про що постійно товмачить російський телевізор, а були просто періодичні перестрілки на лінії фронту між українськими та російськими військами. Також озвучив величезні втрати росії – до тисячі загинувших і зниклих безвісти на добу. А напад на Україну пояснив бажанням міністра оборони шойгу завдяки швидкій війні отримати звання маршала і бажання російської верхівки роздерибанити ресурси України.

По-друге, заколот продемонстрував усьому світу слабкість росії, попри гори грошей, які вона заробляє на корисних копалинах. Кремль

любить казати, що Україна – це нібито «недодержава». А недодержавою виявилася сама росія. Там повний безлад, якісь приватні армії із незрозуміло за якими законами звільнених зеків роблять що хочуть, включаючи позасудові розправи над своїми ж. На росії можуть посадити на десятки років за якийсь мирний протест, а за спробу путчу нічого не буде. Ніякої законності, ніякої монополії держави на силу! **І звідси третій висновок** – така гнила зсередини система просто зобов'язана рано чи пізно почати поїдати сама себе. Сподіваємось, що наступного разу це буде така настільки криво, що їм стане не до України.

Ну, і вишенька на торті – під час руху «вагнерівських» колон на Москву бойовики збивали усі повітряні цілі, які бачили. Як наслідок вони знищили один російський літак, два бойових вертольоти та чотири транспортні. Непоганий результат, хоч, звісно, могло бути і ще краще. Але, як кажуть, ще не вечір, – чекаємо на продовження! ■

Надзвичайна подія

Фото: ДНСУ у Волинській області.

Озеро вмить стало небезпечним.

На Світязі врятували трьох дорослих і дитину

Під час грози шквальний вітер відніс людей на середину озера, ближче до острова

Софія ГАВРИЛЮК

25 червня о 18:06 до рятувальників надійшло повідомлення, що в селі Світязь на однойменному озері внаслідок погіршення погодних умов (а був дощ та

шквальний вітер) людей на плавзасобі віднесло аж на середину озера. Вони кликали на поміч. На допомогу на катері вирушили рятувальники відділення водозахоронно-рятувальних робіт смт. Шацьк. До берега доправили трьох жінок та 11-літню дитину. Троє чоловіків залишилися на острові, а після поліпшення погодних умов чоловіки дісталися до берега самостійно. ■

Проблема**У восьми волинських селах – у корів лейкоз**

Наразі відомо про 15 хворих тварин

Олена КАЛЕНЮК

На території Любешівської громади спеціалісти Держпродспоживслужби зафіксували випадки лейкозу у корів. Про це розповів Суспільному начальнику Камінь-Каширського управління Держпродспоживслужби Анатолій Неродик. Інфекційну недугу зафіксували на території сіл Ветли, Гірки, Бірки, Цир, Лахвичі, Дольськ, Велика Глуша та Невір.

Зі слів Анатолія Неродика, частина власників уже здали хворих тварин на забій, окремі господарі продовжують їх утримувати.

Фото із сайту senfil.net.

«Це одноосібники, господарств тут немає. Скоріше всього, це привезено з Рівненської області, куди їдуть люди купляти корів. З власниками ведуть роз'яснювальну роботу», – сказав Анатолій Неродик.

Загалом у Камінь-Каширському районі воління утримують майже чотири тисячі корів. Як додав посадовець, лікування від лейкозу у корів немає: усіх недужих тварин рекомендують здавати на забій. Це захворювання великої рогатої худоби є вірусним. Молоко від заражених корів не можна продавати молокопереробним підприємствам чи на ринках, а для особистого споживання варто пастеризувати при температурі 80° С. ■

На Ковельщині, у селі Підгородне Любомльської ТГ, вчинила самогубство дівчинка 2011 року народження. Її знайшли повішеною в одному з господарських приміщень. Як зазначають правоохоронці, сім'я на обліку не перебувала.

«Недостатня реакція світу на підлив росією греблі Каховської ГЕС і спробу підливу дамби на Криворізькому водосховищі дає окупантам змогу готувати теракт із витоком радіації на ЗАЕС», – заявив Президент України Володимир Зеленський і повідомив, що росіяни замінували чотири з шести енергоблоків Запорізької АЕС.

Президент Литви Гітанас Науседа попередив, що НАТО доведеться посилити свій східний фланг, якщо Білорусь прийме у себе ватажка «вагнера» евгенія пригожина. Міністр оборони ФРН Борис Пісторіус уже заявив, що Німеччина відправить до Литви 4 тисячі солдатів.

З початку повномасштабного вторгнення армія путіна вбила в Україні 490 дітей і ще 1031 дитини завдала поранень. Про це інформує Офіс Генерального прокурора.

Завдяки цим добрим людям газета «ВОЛИНЬ» щотижня потрапляє на фронт:

- ✓ Група компаній ТМ «ВІЛІЯ» (директор Євген ДУДКА)
- ✓ СГТОВ «Лище» (директор Святослав КАРБОВСЬКИЙ)
- ✓ Нововолинський олійний завод (директорка Вікторія БУБЕЛА)
- ✓ ТОВ «П'ятидні» (директор Валерій ДІБРОВА)
- ✓ ТзОВ «Городище» (директор Анатолій НИКОНЮК)
- ✓ Підприємець Сергій ПШАВА (Ковельський район)
- ✓ С(Ф)Г «Зоря» Луцького району (директор Степан САЙКЕВИЧ)
- ✓ С(Ф)Г «Нива» Луцького району (директор Анатолій МАСЛІЧУК)
- ✓ ПП «Злагода» (директор Микола ЛИНЧУК)
- ✓ ПП «Макс Ком» (директор з виробництва Тарас ЩЕРБЛЮК)
- ✓ Фермерське господарство «Дари Волині» (директор Юрій ЄЛЕВА)
- ✓ ФГ «Євгена Шелепіни» (власник Євген ШЕЛЕПІНА)

Ви теж можете допомогти у виготовленні інформаційних снарядів. Приєднуйтесь! Тел. 0661338688.

Підписуйтесь на Telegram-канал Volyn nova

ЗАМОВТЕ РЕКЛАМУ: 096773103, 0668247160.

■ Незагойна рана

Та, що привозить воїнів на щиті: «Зустріч із дітьми полеглих Героїв щось у мені перевернула»

Нещодавно луцька волонтерка Тетяна Потоцька влаштувала для матерів загиблих воїнів із Волині безплатну паломницьку поїздку в Грецію. «Мені хотілося прихилити небо, аби хоч трохи втамувати той біль», – підписала вона у фейсбуці світлина із жінками в чорних хустинах. Пані Тетяна справді одна із небагатьох, хто може зрозуміти, що відчувають ці люди, адже від початку повномасштабного вторгнення вона привозить на Волинь тіла полеглих воїнів і не раз бачила, як мама востаннє зустрічає свого сина...

ФОТО ІЗ сайту life.pruda.com.ua.

Леонід ОЛІЙНИК

Тетяна Потоцька – приватний підприємець, займається ритуальним і туристичним бізнесом. Її турфірма пропонує паломницькі поїздки в Грецію, Ізраїль, Туреччину... Нині волинянка може заробити собі на життя й допомагає іншим, хоча й каже, що належить до класу «нижче середнього». Але їй доводилося пережити і значно скрутніші часи.

– Було декілька моментів, коли доводилося шукати по всіх закутках, кишенях, шухлядах копійки, щоб придбати буханець. Дуже важко було у 1992 році, коли помер мій тато і ми з мамою залишилися самі... Інший складний період настав, коли у мене забрали бізнес у столиці. Один із прокурорів поклав око на це підприємство – і мені приставили пістолет до скроні у прямому значенні цього слова. Я залишилася з величезними боргами. Крім того, якогось співчуття від знайомих людей майже не відчувала. Все це далося зовсім нелегко, – пригадує жінка.

Нині чоловіки із родини Тетяни Потоцької воюють на фронті. Вона ж ледь не живе за кермом й давно не може підрахувати, скільки кілометрів здодала під час волонтерських поїздок. Зараз волинянка чітко знає, що і як має робити, але коли 24 лютого 2022 року перша ракета прилетіла у Луцьк, все було інакше.

– Мене розбудив дзвінок від брата. Він – військовий льотчик, живе неподалік аеродрому. Каже: «Таню, прокидайся. Війна». Я зразу не могла збагнути. Довго сиділа на ліжку, перемелювала цю думку. А потім піла пігулки, бо стрибнув тиск, – розповідає волонтерка. – Я поїхала на фронт, навіть не усвідомлюючи, як і багато хто на Заході країни, що таке війна, що таке ракетні атаки. Тоді, потрапивши під обстріл, я навіть намагалася щось фотографувати. Тепер розумію, наскільки це було нерозважливо.

Діти на колінах перед автомобілем Тетяни із загиблим Воїном.

Уперше пані Тетяна поїхала на передову за полеглим батьком своєї подруги. Тоді її машину усім необхідним для бійців завантажили волонтери з Рівного. А згодом працівники військкомату попросили допомогати їй далі доставляти тіла Героїв.

«Щоразу більше з'являється «волонтерів», які передають два ящики вживаних речей, роблять мільйон фотографій – і вже називаються благодійним фондом.»

– Так сталося, що першого загиблого після 24 лютого лучанина привезла я... Він виявився сином мого знайомого. Коли вирушала в дорогу, про це ще не знала... – пригадала волинянка.

Спочатку вона їздила на фронт сама, одним бусом. Згодом зрозуміла, що це небезпечно, і допомогу стали везти дві машини. А з минулої поїздки вже повернулося шість мікро-

автобусів.

– Після того, як я влаштувала свято для дітей полеглих Героїв, щось у мені перевернулося і я стала ще більше до- ставляти допомоги на фронт.

Щоправда, нині дуже складно знайти потрібні ресурси: кошти на пальне, вже не кажу про те, що тих шість водіїв у дорозі потрібно погодувати. З іншого боку, помічаю, як щоразу більше з'являється «волонтерів», які передають два ящики вживаних речей, роблять мільйон фотографій – і вже називаються благодійним фондом. Усе це сильно контрастує з моїм ентузіазмом на початку повномасштабного вторгнення росіян, коли вносила зі своєї хати все, що тільки можна. Чимало людей нині заробляють на війні, й тут ідеться про дуже великі гроші.

* Вихід цього матеріалу став можливим завдяки фінансовій підтримці Програми з допомоги та розвитку українських медіа (Ukrainian Media Aid and Development Program), частково профінансованій Міністерством закордонних справ Швеції (Swedish Ministry for Foreign Affairs). ■

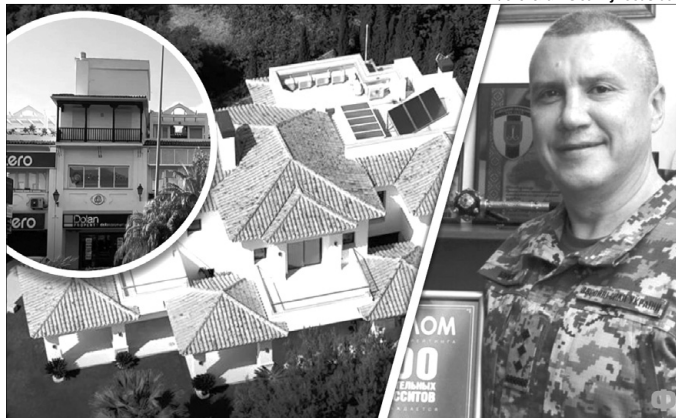
■ Нарешті!

Зеленський доручив зняти одеського військкома із посади

Президент розпорядився «негайно звільнити» начальника Одеського обласного ТЦК та СП Євгена Борисова, який прославився своїми розкішними маєтками в Іспанії та автомобілями екстракласу

Василь КІТ

За словами глави держави, на Ставці він також доручив створити комісію для перевірки всіх

Фотоколаж із сайту focus.ua.

Євген Борисов – усім військкоматом воєнком.

військкомів у всіх регіонах України, «щоб вони не ганьбили нашу державу і пам'ять Героїв, які гинуть на фронті».

На такий крок Володимир Зеленський пішов після того, як журналісти-розслідувачі «Української правди» відшукали в Іспанії маєток та офіс, що належать матері та дружині начальника Одеського обласного ТЦК та СП Євгена Борисова. Згідно з витягами з іспанського реєстру, родина Борисова за час повномасштабної війни придбала на узбережжі цієї країни нерухомість й автовок на понад 4,5 млн євро. Зокрема, на матір одеського комісара оформлений великий маєток, а на дружину – комерційні приміщення. ■

Погляд

Михайло БАСАРАБ, політолог, старший науковий співробітник Київського безпекового форуму

Серіал «пригожин»

У феномен пригожина можна було б вірити, якби росія була демократичною або хоча б напівдемократичною країною. Він вів свою кампанію не місяць і не два (!). Усе це не сталося несподівано, а було передбачуваним результатом тривалої послідовної публічної діяльності пригожина

На моє переконання – це масштабна санкціонована (в тому числі і путіним) гра, яка спрямована на внутрішню і зовнішню аудиторію.

ДЛЯ РОСІЙСЬКОЇ АУДИТОРІЇ ЗАВДАННЯ ТАКІ:

1. Підвищення потреби в путіні. Через пригожина розкручується загроза внутрішнього конфлікту. Стає страшно, народ потребує захисту. Закономірно зростає суспільна надія на путіна.

2. Відбувається тестування протестного потенціалу російського суспільства і виявлення нестабільних елементів та реальних вогнищ спротиву. Випробування всієї системи на міцність і спроможність. Такі собі хороші навчання, наближені до реальних обставин. Згадайте агента царської охоранки попа Гапона, якщо ми шукаємо аналогії із початком ХХ століття.

ДЛЯ УКРАЇНЦІВ ТА ІНШИХ ВОРОГІВ ЗАВДАННЯ ЦІЄЇ ГРИ ТАКІ:

1. Створення емоційних гойдалок, коли за допомогою пригожина можна постійно лякати і заспокоювати, контролюючи амплітуду цих коливань.

2. Формування враження, що є різні росіяни – погані і хороші. І що навіть погані можуть ставати хорошими.

3. Вдавання, що в росії відбуваються масштабні неконтрольовані процеси. Тому розслабтеся, не тужтеся, все буде добре. Варто лише зачекати. Це дуже добре працює разом з іншим ІПСО, спрямованим на зрив мобілізації в Україні.

Реальні пригожини будуть, але пізніше. Коли росія справді почне валитися і почнеться хаос.

Ще одне. Заплановане усунення путіна за згодою сторін також може статися. Незабаром. Але тільки для того, щоб вберегти цю злочинну державу.

Що може керувати путіним, який санкціонував цю гру або є свідомим її учасником? Відповідь: страх. Страх перед реальним заколотом.

Чи можемо ми щось стверджувати? Ні! Бо для цього мають бути розвіддані. У нас поки лише те, що на поверхні.

Війна триває. У ворога ще є ресурс. росія точно знає поразки і повинна розвалитися. ■

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Сергій ЦИБА – боєць із міста Володимира;

Вадим ВОЙТОВИЧ – боєць із міста Луцька;

Олександр ГАЙДУК – боєць із міста Луцька (родом із села Рованці);

Олександр МАЄВСЬКИЙ – боєць із міста Луцька;

Антон ПУСТОВІТ – боєць із міста Луцька;

В'ячеслав ЗУБ – боєць із села Іванівка, що на Горохівщині;

Юрій КУТЕЦЬКИЙ – боєць із села Чимерин, що на Ківерцівщині;

Володимир КНИШ – боєць із міста Ківерці;

Олег МАРЧУК – боєць із міста Луцька (уродженець села Кропивщина, що на Володимирщині);

Олег ДИМАРЧУК – боєць із міста Ковеля;

Володимир КВАРЦЯН – боєць із міста Нововолинська.

Віталій НАУМЧУК – боєць із міста Ковеля;

Олексій СЕРЕДЮК – боєць із села Мельники-Річицькі, що на Ратнівщині;

Олег ДАНЬКО – боєць із села Жабка, що на Ківерцівщині.

■ Пряма мова**«Звалити все на генералів: цар хороший, а бояри – погані»**

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Сергій ТАРАН, політолог, про спробу військового заклоту пвк «вагнер» у росії, в результаті якого ватажок вагнерівців Євген Пригожин зупинив колони, які йшли на Москву, а Путін натомість нібито пообіцяв не переслідувати його і дати можливість вийти за кордон:

«Чому всі ці собачі бої на росії важливі? Тому що вони вказують на явний і неконтрольований розкол правлячих еліт, який уже вийшов назовні. Це нова якість путінської росії. Раніше вважалося, що режим путіна затиснутий з усіх боків і сильний як ніколи.

Звісно, лишається версія, що заяви Пригожина були інспіровані Кремлем і мають на меті зняти відповідальність за провали у війні з путіна й звалити все на генералів: мовляв, цар хороший, а бояри – погані. Але навіть у цьому випадку винних у росії вже шукають не десь за океаном, а всередині країни, серед своїх.

А це – предтеча неминучого краху режиму».

Вадим ДЕНИСЕНКО, журналіст, про те, чому бойовики Пригожина так легко рухались територією росії під час незавершеного заклоту:

«По-перше, розвалена система ФСБ, поліції та Росгвардії, які не «підписувалися» під такі дії. Це справді багато в чому нагадувало Крим 2014 року, коли вказівки з Києва просто не виконувалися. По-друге, жорсткої вказівки чекали від путіна, а він її якщо і давав, то дуже мляво (його відозвернення було просто жалюгідним).

І, по-третє, російське суспільство не розуміє, за що воно воює, і «маленькі люди» в погонах, яких привчили не висовуватись, повернулися в мушлю, де «не все так одно-значно».

Юрій ІГНАТ, речник Повітряних сил ЗСУ, переконаний, що в Кремлі насправді не віддавали наказу знищити колони вагнерівців, які рухались у напрямку Москви:

«З подій на росії можна зробити висновок, що Пригожин боявся відповіді російської авіації. І, відверто кажучи, авіації дійсно треба боятись. Оскільки вона може рознести за лічені хвилини все угруповання. Проте, як бачимо, все трішки по-іншому закінчилось. Хочу лише наголосити, що якби був відданий відповідний наказ, то російські пілоти з легкістю б знищили колони вагнерівців, які рухались на Москву».

Олексій ДАНИЛОВ, секретар РНБО, про заклоту Пригожина:

«Режиму путіна «ножем у спину» нанесений смертельний, якщо не миттєвий, але точно неминучий, хоча і відтермінований у часі, удар. «Казус Пригожина» може запустити/запустив процеси з непередбачуваними наслідками».

Дмитро СНЕГІРЬОВ, військовий, вважає, що останні події в росії є чітко спланованою акцією російських спецслужб:

«На жаль, ніякого деструктиву в росії не відбулося. Все, що відбувалось в останні дні, є контрольованою російськими спецслужбами акцією. Пригожин виконував кілька місій, покладених на нього. Найголовніше, він перевів пвк «вагнер» під повний контроль російського мініборони, зробивши один із найбоекватніших підрозділів окупаційних військ частиною регулярної армії. Тобто пвк «вагнер» втратив самостійність у прийнятті рішень у моменті планування операцій».

Валерій ПЕКАР, науковець, громадський діяч, про те, що буде далі після незавершеного військового заклоту вагнерівців у росії:

«Ніхто не знає. Зараз буде складатися якийсь крихкий тимчасовий баланс. Але точка неповернення вже пройдена – система почала розвалюватися. Тривалість і характер розвалу непередбачувані. Так само 19 серпня 1991-го ніхто не міг передбачити, коли і як розвипаються події. Нагадаю, тоді щось важливе сталося лише за 5 днів... Чим все закінчиться? Кліни розберуть росію на частини. Далі доля цих частин розвиватиметься за дуже різними траєкторіями».

Анджей ДУДА, президент Польщі, про те, що робити з росією:

«Не можна дозволити росії перемогти, бо вона продовжуватиме наступати. Це буде підтримкою її імперіалізму. Вона – наче дикий звір. Якщо він пожирає людину, то зазвичай кажуть, що його треба просто вистежити і пристрелити. Так само і з росією».

Андрій ІЛЛЕНКО, заступник голови ВО «Свобода», про ситуацію навколо начальника Одеського обласного ТЦК та СП Євгена Борисова, в якого виявили багато дорогої нерухомості в Іспанії:

«Ми ховаємо побратимів буквально через день, а якесь лайно навіть не соромиться відмазувати за бабло від мобілізації ухилинті та забезпечувати собі багате існування в Іспанії? До речі, ви помітили, що той, хто має зв'язки і хоч кілька тисяч доларів вільних грошей, – на війну іде лише у випадку, якщо сам хоче. Або принаймні якщо не починає активно відмазуватись. Я говорю гірку правду, але так і є. Весь ТікТок забитий відосиками, як правильно за гроші «косити», оформляти фейкову інвалідність і т.д. Пора із цим завершувати, бо лихо буде».

■ Політика**«І депутатізація всієї Європи»: 5 умов для Перемоги України**

«Тому що путін і лєнін на одній осі, а на нашій – Буш, Тетчер, Рейган і весь демократичний світ»

Ольга СОКОЛОВА

Петро Порошенко під час виступу на Саміті Міжнародного демократичного союзу у Лондоні назвав п'ять головних передумов для Перемоги України та поразки путінського режиму. **«По-перше, зброя».** Західний світ повинен перевести свою економіку на військові рейки, бо росія це вже робить. **«Нам також потрібні ефективні санкції»**, а критерієм санкцій є скорочення російського експорту, скорочення можливості росії фінансувати війну. Потрібні персональні санкції – все інше це просто димова завіса», – наголосив Порошенко.

«Пункт номер три – справедливість». путін має відпові-

Фото із сайту рпм.шва.

«Я сподіваюся, що ми отримаємо зброю, санкції, справедливість, фінанси і, будь ласка, – запрошення від НАТО та Євросоюзу».

«І ми, українці, із нашим синьо-жовтим щитом, нашими Збройними силами, які створені нами за вашої допомоги з 2014 року, захищаємо свободу, демократію, Європу і світ.»

дати за екоцид, за геноцид, за вибух на Каховській дамбі, за вивезення українських дітей. **Пункт четвертий – фінансова підтримка.** І я дуже вітаю рішення Європейської Комісії виділити

на наступні три роки – з 2024 по 2027 – 50 мільярдів на підтримку України. **П'яте – повноправне членство в ЄС і НАТО».**

Порошенко також зауважив, що вкрай важливо депутатізува-

■ Про це говорять**«Гіркая, гіркая, гіркая вода – най ся поцілує пара молода...»**

Боець Волинської бригади одружився зі старою на 27 років жінкою з інвалідністю і звільнився з лав ЗСУ

Сергій ХОМІНСЬКИЙ, пресофіцер 100-ї Окремої бригади Тероборони ЗСУ

Непересічна подія сталася у лавах Волинської бригади Тероборони! Наш бойовий побратим на ймення Дмитро (підпільне псевдо – Дон Хуан) засватав файну дівчину на ймення Галина!

Під час дистанційних заручин (адже Дон Хуан на той момент виконував бойові завдання на Сході України) потенційна молода довго колупала вказівним пальчиком піч – проте таки сказала заповітне: «Так!».

А вже наступного тижня відгрімало весілля на все село! Хоча де там на все село – на всю Волинь, ще й у сусідніх регіонах чутно було!

Здавалося б, жити молодій парі поживати – діток наживати... Але ж за справу взялися заздрісні паскудники-хейтери!

Заходилися плескати своїми брехливими язиками, що Дмитро (1987 року народження) по-сватав Галину (1960 року народ-

ження), бо... мав на умі якийсь хитромудрий замисел.

Брехня, брехня і ще раз брехня! Ми точно знаємо, що високі світлі почуття і тільки вони стали фундаментом пристрасного роману наших молодят! І не треба ще раз про 27-річну різницю у віці – адже чарам кохання люди підвладні незалежно від віку!

Єдина прикрість – Галина має групу інвалідності... Тож Дмитро – як справжній Дон Хуан – мусить оперативно звільнитися з лав ЗСУ. Хоча при цьому й має величезне бажання й надалі захищати Батьківщину зі зброєю в руках (аж сльози в бідолашного на очах блищали, коли казав про це своїм бойо-

ти Європу та світ, бо російський режим давно і глибоко вкоринив своїх агентів впливу – політичного, економічного та медійного. «Перш ніж навіть порушити питання про те, щоб співпрацювати чи налагоджувати відносини з росією, потрібно зробити один важливий процес – депутатізувати росію. Це ж не просто путін – це ідеологія. Це стратегія. Це вся філософія існування, стиль – і не тільки путіна. Тому що путін і лєнін на одній осі, а на нашій – Буш, Тетчер, Рейган і весь демократичний світ», – заявив Порошенко.

«Тепер путін каже, росія каже, що вони воюють не проти України – вони воюють проти свободи західного типу. Вони борються проти демократії західного типу. І ми, українці, із нашим синьо-жовтим щитом, нашими Збройними силами, які створені нами за вашої допомоги з 2014 року, захищаємо свободу, демократію, Європу і світ. Тому спочатку депутатізація, а потім будь-яка інша дискусія, – наголосив п'ятий Президент України. – Я сподіваюся, що ми отримаємо зброю, санкції, справедливість, фінанси і, будь ласка, – запрошення від НАТО та Євросоюзу».

Фото із сайту proukraine.news.

Про цей шлюб гуде вся Україна.

вим побратимам!). Але таки мусить повестися як пристойний мужчина, який несе повну відповідальність за свою другу половинку...

Дорогий Дмитре, особовий склад Волинської бригади тероборони щиро вітає тебе з одруженням і запевняє: ми тебе, наш мужній Доне Хуане, ніколи не забудемо!

Ми також обіцяємо вітати молодю пару з кожною річницею створення їхньої сім'ї! А поки що просимо читачів сторінки 100-ї Окремої бригади Тероборони в Facebook поділитися ідеями щодо весільного подарунка молодят від особового складу бригади... ■

З 24 лютого 2022 року, після початку росією повномасштабної війни проти України, до 18 червня 2023 року були поранені 15 779 цивільних осіб, вбиті – 9083 людей. Це дані ООН. Реальна кількість випадків загибелі або поранення цивільних осіб є значно вищою, оскільки досі значна частина України перебуває під окупацією і нема змоги встановити точну цифру жертв.

2 214 партійців «Європейської Солідарності» пішли захищати Україну у Збройні сили України та Сили тероборони після 24 лютого 2022 року. 46 з них загинули в боях.

Латвія вже надала Україні військовій допомозі розміром у понад 1% свого ВВП. Зокрема, усі наявні в неї переносні ЗРК «Стінгер», і готується завершити передачу усіх своїх вертольотів.

■ Крила, обпалені війною

«Видаючи допомогу, деяких людей заспокоюємо: соромляться, що беруть»

У Луцьку запрацювала швейна майстерня, створена волонтерами місцевої організації Червоного Хреста. Передусім підробити й освіжити одяг, отримати новенький постільний набір мають можливість вимушені переселенці. Про нюанси добродійності у теперішній час дізналися у місцевій організації червонохрестівців

Оксана КОВАЛЕНКО

Майже 45 тисяч осіб з початку повномасштабної війни отримали допомогу у луцькій міській організації Товариства Червоного Хреста (ТЧХ). Дотепер частина людей, передусім з числа внутрішніх переселенців, регулярно звертається за продуктами, одягом, гігієнічними товарами, а інша, звісно, значно менша, – щоб волонтерити. Між тим, сама організація від 24 лютого дуже змінилася: мусили пристосуватися до жорсткіших вимог. Серед новинок – інакші форми волонтерства, відкриття швейної майстерні. До речі, запрацювали подібні також у Володимирі та Луцькому районі, у Ковелі й Новолинську відкрили кімнати соціальної підтримки, а в Камені-Каширському – соціальну перукарню. На нові рівні виходять завдяки підтримці колег із національних організацій ТЧХ у світі.

Голова такого луцького об'єднання опікується проектами на рівні обласного центру уже 9 років, тож по полицях розкладає, як змінилася праця її колег за понад рік війни:

– Знаєте, з початку російського вторгнення ми за ініціативою волинської обласної організації почали формувати й розвозити по місцях, де є укриття, аптечки. Тоді ж одразу стали телефонувати з польської й німецької національних організацій ЧХ, щоб передати допомогу. Вона була різною і її було дуже багато: то хтось з особистих знайомих телефонує, то представники церкви звертаються з пропозицією. За час, який минув з 24 лютого, ця допомога переважно стала централізованою: організовано все надходить від національних організацій.

– **Що ви відчували, спостерігаючи нечуване волонтерство незнайомих людей?**

– Дуже раділа цьому всьому, тому що найпершими відгукнулися звичайні люди з-за кордону. Це було надзвичайно щемливо, що вони віддавали своє, що зрозуміли, в якій ситуації опинилися українці, які втікали від бомб і ракет. Аж на 3-й день у нас вже почали з'являтися вимушені переселенці. Спершу ми їх зустрічали на вокзалі, а потім вони приходили до нас за направленнями з кол-центру. Першого місяця ми забезпечували їх допомогою, яку приносило місцеве населення або яку збирали волонтери у супермаркетах. Тоді почали зникати продукти, а люди тут, у Луцьку, все одно щедро жертвували і олію, й крупи, усе, що купували й собі. Тоді як мінімум щодня по допомогу приходила сотня людей.

Маю сказати, що з початком війни наша робота набула абсолютно нових рис. Передусім ми значно розширили волонтерську базу і перебралися у нове просторе приміщення, що відповідає вимогам теперішньої роботи (до цього ми працювали на 14 квадратних метрах. Тому ми з радістю сприйняли, що чимало людей хотіли нам допомогти. Наприклад, представники національної сервісної служби волонтерили близько пів року. Це була колосальна поміч, бо вони спеціалізуються на соціо-послугах, тож знали, як підтримати тих, хто приходив, як заспокоїти, адже

Емілія Матвійчук пишається тим, що вдалося відкрити швейну майстерню з безплатними послугами.

« Ми ж тільки в Україні працюємо 105 років! »

приїжджі були настільки наляканими, травмованими страшними подіями... Приходили волонтери просто з вулиці, бо знали, що є така авторитетна міжнародна організація – Червоний Хрест. Ми ж тільки в Україні працюємо 105 років! І роботи вистачало усім! (Адже ми й далі відповідаємо за місцевих наших бенефіціарів, одиноких, мало-забезпечених, людей з інвалідністю, дітей-сиріт, інших категорій). Потребували допомоги у фасуванні отриманих товарів, щоб швидко в необхідній кількості їх видавати. Було всім важко, ми не встигали... І в цьому зараз усе змінилося, тому що згодом стали передавати з національного комітету уже сформовані набори.

– **Як ви працюєте тепер?**

– Скажу, що за цей рік волонтерство Червоного Хреста дуже активізувалося й набуло нових форм. От, наприклад, маємо Банк одягу, а речі ж, які жертвують, потрібно прийняти, посортувати, підібрати для людини, навіть порадити – без волонтерів ніяк. Вони також працюють у пунктах психосоціальної підтримки: у Луцьку в чотирьох локаціях є 7 волонтерів-психологів. Діє також програма «Догляд вдома», яка охоплює і місцевих, і переселенців, адже і серед них є люди з проблемами зі здоров'ям, деякі вже тут захворіли.

І, нарешті, є проекти, які почали реалізовувати торік за підтримки німецької організації Червоного Хреста за програмою «BraVo». Вони спрямовані на розвиток організації та волонтерства. На Волині за нею працює 7 організацій, умовно кажучи, в 7 колишніх районах. Вона передбачає реалізацію мінігрантів трьох рівнів і розвиток волонтерства. За перший виграний мінігрант на 50 тисяч гривень ми придбали реабілітаційну систему для нашого дитячого будинку. За наступний (мова про фінансування на понад 180 тисяч гривень) відкрили швейну майстерню при Банкові одягу: зробили невеличкий ремонт, закупили обладнання, зокрема і духову шафу, тканину для постелі. Адже це такий товар, що хочеться мати нове, а не те, що було в користуванні. У нас шие талановита кравчиня-волонтерка Надія Троневиц. Вона дуже майстерно і переробляє одяг, і оздоблює, зокрема й дорогий... Готуючись до проекту, ми самі шукали, що можна організувати таке, що важливе для людей і що допоможе й нам розвиватися, залучати певні кошти (на оплату електрики, наприклад), адже нашим статутом передбачено, що ми не заробляємо грошей, хоч вони нам необхідні. Тож у нас стоять скриньки для збору коштів – хоче хтось, має можливість, то може кинути яких 5 гривень... А з червня цього року ми займаємося наступним проектом на

Ярослав Хом'як показує парову шафу, що позбавляє одяг мікробів і зайвих запахів.

суму 100 тисяч гривень із розширення майстерні. Ось недавно приїхали люди з Херсонщини, й ми одразу видали усе необхідне. Останнім часом приїхали також мешканці Маріуполя, Авдіївки (якось звідти вибралися), то теж їх усім забезпечили.

– **Пані Еміліє, є події, які вас вражають у вашій роботі?**

– Запам'яталося, які приходили перелякани й знервовані люди з 24 лютого. Тоді мали ім і допомогу видавати, і заспокоювати. Тепер вражають люди, яким наша допомога необхідна, але їм соромно й незручно її брати. Нещодавно приходила жінка за поміччю, але дуже переймалася тим, що їй доводиться просити. Хоча ми ж для того й існуємо, щоб допомагати. І дуже приємно, що нам вдалося її підтримати, вона йшла від нас з усмішкою і вдячністю: казала, як добре, що у нас працюють такі небайдужі люди, що нема такого «отримайте, розпишіться, до побачення». Ми дійсно тут ще й багато розмовляємо, пояснюємо, заспокоюємо. А ще дуже приємно, що волонтери приходять до нас і тепер. Ми ставимо їх на облік, укладаємо договір. Вони знайомляться з кодексом поведінки волонтера, проходять ввідний курс, за яким знайомляться із принципами Товариства Червоного Хреста. На днях прийшов 15-річний хлопчина. Закінчив 9-й клас і з дозволу мами хоче допомагати. Є помічники і з-поміж внутрішньо переміщених осіб. І, звичайно, є у нас волонтери з досвідом – співпрацюємо з 2014 року. Важливо, що ми маємо таку можливість робити добрі справи!

* Вихід цього матеріалу став можливим завдяки фінансовій підтримці Програми з допомоги та розвитку українських медіа (Ukrainian Media Aid and Development Program), частково профінансованою Міністерством закордонних справ Швеції (Swedish Ministry for Foreign Affairs). ■

Погляд

Леся ВЛАШИНЕЦЬ,
редакторка відділу інформації
газети «Волинь»

Чому я відмовилася від написання репортажу

Переступаючи кордон і віддаляючись із кожним кілометром від рідної країни, українські біженці прирікають себе на багато випробувань. Але...

— **Л**есь, ти йдеш сьогодні на демонстрацію? Українці збираються з претензіями, що мають невеликі кімнати для проживання. Кореспондентці це має бути цікаво... – спитала мене цими днями в Копенгагені подруга-співвітчизниця.

Без перебільшення, вперше в обоюваному мною журналістському житті я відмовилася від репортажу. А ще почувалася так, ніби згораю від сорому перед Україною й Данією, разом узятими, за своїх невдоволених земляків та їхній горе-«мітинг». Бо в порівнянні з виттям сирен, постійним перебуванням наших захисників на межі життя й смерті, зі стражданнями полонених у ненависній росії, риданнями над трунами загиблих, страхом дітей у бомбосховищах, лихом на Херсонщині та загрозою вибуху на Запорізькій атомній станції й іншими жахіттями війни навіть у найбіднішій країні, яка дає прихисток переселенцям, язик не повертається назвати проблемами мовні бар'єри, побут і таке інше.

На жаль, Україна червоніє не тільки за тих українців, яким заможна Данія дала рівні зі своїми громадянами права на безкоштовну медицину, навчання, вивчення мови тощо. В соціальних мережах люди охоче діляться розповідями про своє життя в інших європейських державах. Серед тих дописів неймовірно приємно читати заклики волонтерів-співвітчизників не забувати про війну в рідній країні, оголошення про пошуки роботи. Європейці не обмежували виїзд біженців за кордон, тому навіть у неблизьку острівну Данію швидко дісталися перевізники. Вони щодня курсують сюди-туди з передачами та пасажирами. Місцеві жителі у спеціальних місцях залишають зайву побутову техніку, меблі, велосипеди, одяг, взуття, дитячі іграшки, посуд... Багато чого волонтери забирають для тих, хто в Україні залишився без даху над головою, а ті, кому завжди всього мало, здається, на віки запасаються дармовим добром, чи не щотижня запаковуючи ним вантажні буси.

Відрадно, що таких загребутих небагато, але достатньо їхніх кількох ложок дьогтю, щоб склалася негативна думка про кількомільйонне українське товариство, яке, нагадаю, світова спільнота рятує не від бідності, а від війни. І Данія, як й інші європейські країни, не могла передбачити війни й 30-тисячного потоку переселенців, проте зуміла дати всім достатньо комфортні умови для проживання, не кажучи вже про озброєння та обладнання на суму близько 9,5 мільярда данських крон (1,41 мільярда доларів).

До слова: дуже небагато українців зголошуються вчити мову країни, в якій живуть, і без знання якої, як і без англійської, можна влаштуватися лише на фізичну роботу. До такої праці охочих теж мало, бо розмір соціальної допомоги й символічна плата за житло дозволяють нічого не робити й при цьому майже ні в чому собі не відмовляти, та ще й економити і мандрувати на екзотичні курорти. Та якщо вже й так, то чого ще хотіти і як можна дорікати країні, яка безкорисливо дає допомогу?

Відлягає від серця, коли чую подібні обурення. Побільше б їх було в інтернеті, якщо вже ганьбимось оголошеннями на кшталт «демонстрації». Не хочу й цікавитися, як вона пройшла. Натомість уявляю дітей, безпомічних хворих, безпорадних стареньких, інвалідів у фронтних областях... Не всі вони мають можливість виїхати не те що за кордон – у більш безпечні регіони України. То неже так важко потерпіти, відмовитися від чогось у чужій державі, аби вона задля миру в нашій Батьківщині дала більше на передову, для фронту, для Перемоги? В іншому випадку не варто називатися українцями. ■

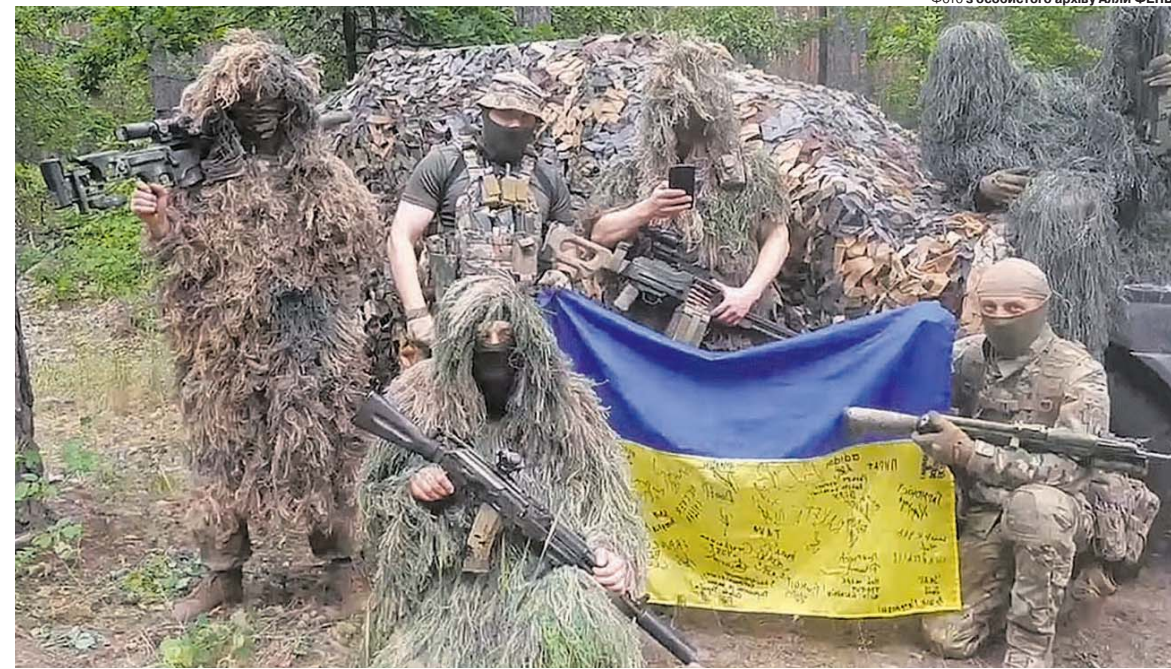
Через розв'язану росією повномасштабну війну Україна втратила близько 3,5 мільйона робочих місць, понад 4,5 мільйона людей виїхали за кордон, залишили країну десь мільйон дітей. Про це повідомив прем'єр-міністр України Денис Шмигаль.

Європейський Союз покриє 45% усіх потреб України у фінансуванні до 2027 року. Про це повідомила президентка Єврокомісії Урсула фон дер Ляен.

Усе для фронту, все для Перемоги!

У Луцьку є бібліотека, яка допомагає бити ворога

Фото з особистого архіву Алли ФЕНЬ.

Найкращий стимул до благодійності – подяка воїнів за допомогу, яка адресується волонтерам у відеосоюжетах, що з'являються у мережі.

Із перших днів повномасштабного вторгнення росії в Україну книгозбірня №10 обласного центру Волині стала волонтерським осередком, де для наших захисників плетуть маскувальні сітки, роблять «кікімори», енергетичні пакети, окупні свічки, шують спідню білизну

Марина ЛУГОВА

«ЦЕ БУВ РЯТІВНИЙ ДЗВІНОК, ЯКИЙ ВИВІВ ІЗ ШОКУ»

– З другого дня війни все почалося, – пригадує бібліотекар Алла Фень, яка стала організатором благодійної справи. – Було розпорядження керівництва залишатися вдома. У п'ятницю мені зателефонувала організатор культурно-дозвільної роботи Терцентру міста Луцька Оксана Крамар і спитала, чи зможу я відкрити в суботу (а це наш офіційний вихідний) книгозбірню, аби ми продовжили плести маскувальну сітку, над якою вже до цього працювали. Я відкрила. Оксана привела три десятки своїх підопічних...

То був, по суті, рятівний дзвінок, який вивів, як висловилася пані Алла, із шоку, котрий переживав тоді багато хто, шукаючи відповідь на питання: «Що робити, за що братися?» Підопічні Терцентру розповіли своїм зна-

йомин про те, що долучилися до волонтерства, й наступного дня ті теж були в бібліотеці. З часом їх число дійшло до сотні. Після першої сітки взялися за інші, зрозумівши, що на них є потреба. Шукали матеріали, зокрема для основи, й працювали. А потім, зважаючи на те, що це ж зима й хлопцям потрібні теплі речі, в'язали шарпетки, з допомогою чоботаря Степана Рибачького робили устілки. Затим були балаклави, спідня білизна: в бібліотеці збирали тканину, кроїли, а вже жінки-швачки вдома шили.

– А ще складали енергетичні набори для захисників, виготовляли мазі для загоєння ран, – каже Алла Фень. – Робили й робимо все, що нам під силу. Була потреба на початку війни у медичних сумочках – і ми їх шили, щоб хлопці мали куди ліки складати. Тепер вони вже не актуальні – примітивні, порівняно із сумками натівського зразка, якими забезпечують бійців, а тоді, думаю, неабияк виручали. З часом число тих, хто долучився до волонтерства, зменшилося. Але, як мовиться, кістяк залишився – чоловік п'ятнадцять приходиться щодня. І це ті, хто, маючи вже досвід, сам добре справляється на своїй ділянці роботи. Мені залишається вирішити якісь організаційні питання, щось порадити. Бібліотека у війну набула ще й такого нового значення: сюди йдуть не лише за книжкою (хоч,

Сітка має бути професійною – не плавиться, якщо нею буде накрита військова техніка. Для цього потрібний, зокрема для основи, відповідний матеріал – спанбонд. А ми таких коштів не маємо.

звичайно, всі волонтери є й нашими читачами), а й бажаючи долучитися до доброї справи. А ще, до речі, аби одержати консультацію психолога. При бібліотеці працює психолог Жанна Роук, яка запропонувала людям, які опинилися в стресовій ситуації, безкоштовні послуги. Вона спілкується з ними на різні теми, котрі викликають занепокоєння у час війни.

«НАЙКРАЩИЙ СТИМУЛ ДО БЛАГОДІЙНОЇ РОБОТИ – ПОДЯКА ВОЇНІВ ЗА ДОПОМОГУ»

Уже другий рік бібліотека №10 є осередком волонтерства. І, власне, стільки ж часу співпрацює з благодійними громадськими організаціями «Старе місто» та «Волинський спротив». З приводу того, у чому ця співпраця полягає, Алла Фень розповіла:

– Спочатку ми плели маскувальні сітки з того, що люди зносили. Одне слово, – з тряпок. Тепер – інші вимоги. Сітка має бути професійною – не плавиться, якщо нею буде накрита військова техніка. Для цього потрібний, зокрема для основи, відповідний матеріал –

І в День вишиванки Зоя Лисюк, Валентина Мотруччик, Тетяна Невельська складали енергетичні набори для захисників.

Алла Фень: «Я знала, що мій син як кадровий військовий з перших днів буде на війні».

Ірина Ящук, Тетяна Маковецька, Алла Фень і представник військової частини, для якої, зокрема, волонтери виготовляють тепер професійні маскувальні сітки.

– Я жила із важким відчуттям, бо знала, що мій син як кадровий військовий з перших днів буде на війні, – каже пані Алла. – Так і сталося. І якби я зараз не була щодня з людьми, то не знаю, як би все переживала. Торік навесні син був під Бахмутом. А де зараз? Він мені про це не говорить. Про його переміщення дізнаюся хіба з адреси, зазначеної на посилці (коли змінюється погодній сезон, то відправляє додому зайві речі).

За словами жінки, син захищає Україну, аби щось передавала йому з Луцька. І не хоче, щоб волонтери щось привозили. Сказав, що сам справиться зі своїми проблемами.

– Але наразі склалася така ситуація, що без допомоги не обійтись, – зізналася мама офіцера. – Потрібний шолом на заміну старому. А він недешевий. Волонтери підключилися, зокрема луцька громадська діячка Наталія Гуркіна. Якщо все вдасться і в сина буде якісний, надійний шолом, то це дуже мене потішить. Буду вдячна за підтримку, як і кожна мама, син якої захищає Україну.

«Я ЗНАЛА, ЩО МІЙ СИН ЯК КАДРОВИЙ ВІЙСЬКОВИЙ З ПЕРШИХ ДНІВ БУДЕ НА ВІЙНІ»

Те, що бібліотекар Алла Фень очолила волонтерський осередок, по-особливому розумієш, коли знаєш, що її 26-літній син Андрій – на передовій. Своєю частинкою він навчався у Волинському обласному ліцеї з посиленою військовою підготовкою. Потім закінчив Академію сухопутних військ у Львові.

жучи забезпечується завдяки професіоналізму і Закону права та повноваження на озброєну охорону. ♦ До батальйону «Титан» входять найкращі силивіки поліції охорони, які пройшли тривалу вогневу і тактичну підготовку. ♦ З питань замовлення охорони або отримання консультацій телефонуйте за номером 9899 – і ми подбаємо про вашу безпеку.

Володимир Зеленський таки підписав закон, який забороняє везення та розповсюдження книг з росії та білорусії. Як відомо, Верховна Рада прийняла документ ще минулого літа, однак до останнього часу, цілий рік, глава держави утримувався від його підписання нібито через те, що закон «не відповідає нормам та стандартам ЄС у сфері прав людини».

Армія, мова, віра!

Фото із фейсбук-сторінки отця Андрія СИДОРА.

На добру згадку про знаковий день разом сфотографувалися (не всі) біля входу у Свято-Іллінський храм.

Закінчення. Початок на с. 1

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

ШЛЯХ БУВ ДОВГИМ І ТЕРНИСТИМ

Історія Борочича налічує вже мінімум 453 роки. Своєю причетністю до однієї із знакових її сторінок гордіться Віталій Шмат, Віталій Холонівцев, Віталій Святинчук і Олександр Волюшин. Ще 15 червня 1989 року вони, можливо, першими в Україні вивісили синьо-жовтий прапор на найвищому в селі місці – 36-метровий тую-бі котельню, а для кадебістів крейдою написали: «Заміновано!».

«Міна» бездоганно виконала свою місію – якнайдовше втримати полотнище на видоті. Прапор майже добу скликав у Борочичі жителів доколишніх сіл і подорожуючих берестецьською трасою. І коли в січні 2019-го храму України почали масово очищати від московського духу, то й Борочиче теж одним із перших виявило таке бажання. Люди радили, що церковну громаду підтримав їхній духовний наставник отець Юрій Зарафудінов, але невдовзі зрозуміли, що та радість була передчасною, бо за кілька днів... священник передумав. У лютому 2020 року

«ЩОБ ЗАЙТИ ДО ЦЕРКВИ, ЧЕКАЛИ 8 ГОДИН»

Але, як каже сам отець Юрій у своє виправдання

Тепер у Борочичі є два легендарні синьо-жовті знамена. Перше вивісили над селом у 1989 році...

активісти отримали від митрополита Луцького і Волинського Михаїла копію Томоса – документ, який засвідчував зречення борочиченської церкви від покровительства росії, але отець Юрій його не визнав. У 2022-му священик такі наважився стати на шлях єднання з ПЦУ, про що 21 травня повідомив тодішній єпископ Гавриїл Крижина на своїй сторінці у фейсбуці, та вже 4 липня того року офіційний сайт УПЦ «Україна православна» з посиланням на raskolam.net тріумфував новиною з кричущим заголовком «ЛУЦЬ. Покаявшийся священник Волинської єпархії повернувся в УПЦ вместе с прихожанами».

«Священник Юрій Зарафудінов, який у травні 2022 року ухилився в розкол, приніс покаяння і повернувся в лоно Української православної церкви», – йшлося у тому соромітницькому повідомленні.

«ЩОБ ЗАЙТИ ДО ЦЕРКВИ, ЧЕКАЛИ 8 ГОДИН»

Але, як каже сам отець Юрій у своє виправдання

чи на страх інакомислячим, Бог усе бачить. Цьогоріч він пішов на фронт, і це гідний поваги вчинок, прямо протилежний незрозумілому ходінню конфесіями туди-сюди. А ось церква в селі з його благословення зосталася залежною від москви, тому парафіяни, які залишилися непохитними в рішенні перейти до ПЦУ, вирішили більше не чекати, доки настоятель захоче чи не захоче колись позбавити село від ганебного ярлика, й взялися зробити це без нього.

За словами місцевої жительки Людмили Прокочук, найперше знову запросили всіх на збори оголошеннями в соціальних мережах і на видних місцях у селі, а потому зі списками пішли від хати до хати. Всього за перехід у підпорядкування Православної церкви України підписалося 369 людей. На основі протоколу зборів узаконили записане в ньому рішення юридично й позаминулої неділі з

відповідними документами зібралися біля храму. Та цього дня відкривати його предстанки московського патріархату не прийшли. За словами Андрія Лебезуна, під проливним дощем люди стояли в очікуванні старости з ключа-

«ДЕХОТО НАВІТЬ ПЛАКАВ ВІД РАДОСТІ!»

Те, що зникло, парафіяни планують докупити, а наразі благають у Бога словом і ділом України Перемоги. Чи не з початку війни в Борочичі до-

4 липня цього року офіційний сайт УПЦ «Україна православна» з посиланням на raskolam.net тріумфував новиною з кричущим заголовком «ЛУЦЬ. Покаявшийся священник Волинської єпархії повернувся в УПЦ вместе с прихожанами».

ми з 8-ї години ранку до 4-ї пополудні. Дзвонили, просили, шукали його вдома, а потому в присутності правоохоронців змінили врізані замки й зробили опис церковного начиння, яке залишилося при майже порожньому вівтарі. У цей день, до слова, волонтер Андрій Лебезун із друзями Юрієм Бролінським і Олександром Клачуком прикрасили фасад храму синьо-жовтим прапором.

помагає боротися з ворогом жіночий швейний цех «Шпильки», який шие все потрібне для фронту обмундировання. З цього села на всі фронти роз'їжджаються волонтерські екіпажі, серед яких свого часу був отець Юрій Зарафудінов.

Щоправда, в коментарі до простого оголошення про перше богослужіння в Свято-Іллінському храмі в лоні ПЦУ, яке автор-

ка цих рядків розмістила в соціальних мережах і яке схвально сприйняли сотні читачів, отець Юрій Зарафудінов написав каламбурне: «Чергова совдепівська агітація та брехня, та громада, що молилась з 2019 року у Свято-Миколаївському храмі ПЦУ, рейдерський і неправомірним способом захопивши храм зі своїм настоятелем, сьогодні молитиметься в Свято-Іллінському храмі УПЦ. Так правильно треба писати «акулам пера».

Правда з цього те, що в Борочичі з 2019 року в невеликій старенькій Свято-Миколаївській церкві ПЦУ і справді моляться ті, які запитують слуг мп: навіщо Україна церква, яка благословляє вбивати українців? Наскільки правдиве те «упц» в коментарі священника без «мп»? І як можна захотіти в Україні те, що по праву належить їй на її території, її людям, її духовності й культурі?

А борочиченці телефонували й розповідали, що церковна громада ПЦУ в селі стає більшою і що на богослужіннях у Свято-Іллінському храмі минулих вихідних багато хто від радості просльозився: мовляв, дочекалися й кличемо в рідну церкву всіх, хто щиро хоче, аби все було Україна! ■

«Титан» – найнадійніший супровід та безпека перевезень від Поліції охорони

♦ Супровід матеріальних цінностей – надійний спосіб захистити своє майно при перевезенні. Будь-яке транспортування вантажів, що становить підвищений інтерес для зловмисників, пов'язане з максимальним ступенем небезпеки.

♦ «Титан» забезпечить захист ваших цінностей, незалежно від місця призначення та способу транспортування. Безпека ванта-

жучи забезпечується завдяки професіоналізму і Закону права та повноваження на озброєну охорону. ♦ До батальйону «Титан» входять найкращі силивіки поліції охорони, які пройшли тривалу вогневу і тактичну підготовку. ♦ З питань замовлення охорони або отримання консультацій телефонуйте за номером 9899 – і ми подбаємо про вашу безпеку.

Фотофакт

Дівчинка вибігла зі зруйнованої ракетою 16-поверхівки із прапором

У ніч проти 24 червня російські окупанти завдали ракетного удару по Києву. Постраждав житловий будинок у Солом'янському районі міста. Загинуло п'ятеро людей

Василь РОГУЦЬКИЙ

Одна із мешканок цього житлового комплексу опублікувала фото, де дівчинка біля руїн тримає прапор України. «Ще ввечері це був охайний, гарний двір, з кав'ярнями, дитячим майданчиком, де тусувалося не менше 30–40 дітей. Наразі кадри апокаліпсосу. Знищене житло, автівки. Повсюди уламки і скло. Тварі!» – написала Людмила Ішкова.

За словами жінки, люди виносили зі своїх квартир найдорожче – домашніх тварин, фотоальбоми. А одна дівчинка вразила мережу, тримаючи в руках український прапор... ■

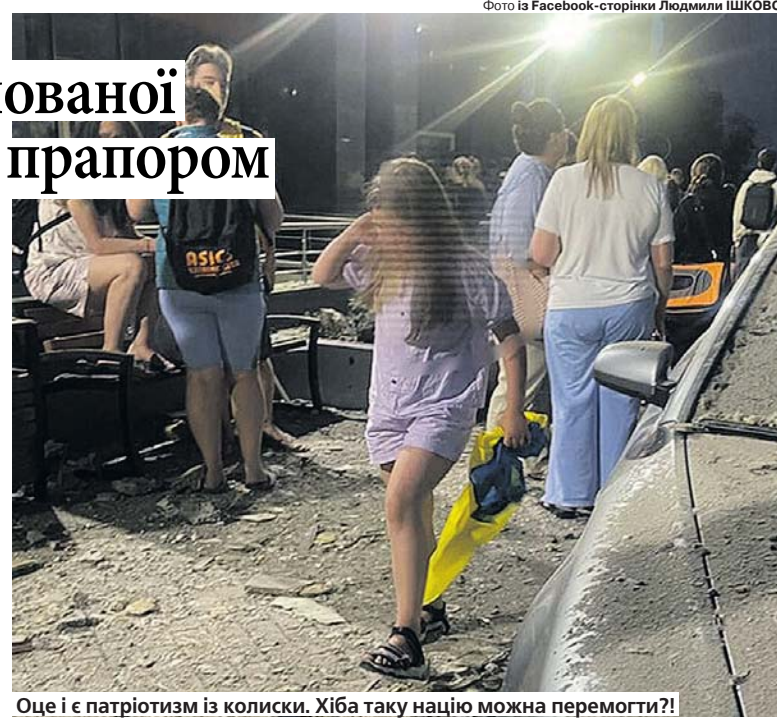

Фото із Facebook-сторінки Людмили ІШКОВОЇ.

Оце і є патріотизм із колоски. Хіба таку націю можна перемогти?!

Добра новина

Мати полоненого лучанина знайшла його собаку в Маріуполі

Наталія Ніколаєва понад рік чекає сина

Софія ГАВРИЛЮК

Собаку 26-річного Дмитра, який перебуває у російському полоні, його мама відшукала в окупованому російськими місті. Як розповіла жінка Суспільному, під час боїв у Маріуполі пес був поруч із господарем, військовим медиком Дмитром, та його побратимами. Афіна зникла у квітні з території заводу імені Ілліча, коли Дмитро потрапив у полон. Відтоді ніхто не знав, де вона перебуває, але пані Наталія разом з волонтерами не припиняла пошуку. Зрештою диво сталося, і тварину змогли вивести з Донецчини й передати до Луцька, щоправда, довгим шляхом – через Латвію, Литву й Польщу. ■

Газета «Волинь»: 84-й рік довіри читачів. Наші передплатні індекси: 30 000, 60 306 (Волинська область); 97 847 (Рівненська область); 61 136 (інші області України).

Ваша передплата — це інформаційні снаряди по путіну!

Увага, конкурс!**Журналісти заховали. Ваше завдання - знайти**

Друзі, принцип нашої інтелектуальної вікторини нагадує «чорний ящик» із популярної гри «Що? Де? Коли?»

Грицько ГАРБУЗ

Тільки предмет чи зображення людини ми ховаємо в гарбуз (від початку повномасштабного вторгнення негідників-москалів наш добрий-предобрий гарбуз перетворився на грізний гранатобуз). Пропонуємо і вам приєднатися до нашого конкурсу. Переконані: вам сподобається!

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» – 21 (2023)

Коли ми дивимось на цифру 2, а говоримо 10? Коли бачимо перед собою годинник і хвилину стрілку. А на які числа ми дивимось, а уявляємо «5» і «5»? Якщо провести певну «операцію» з числами, на які дивимось, відняти від отриманого 8484, збільшити удвічі отримане, а потім зменшити його на 642 і накінець розділити на 40, то отримаємо число, яке є символом знаменитого роману. Фото його автора ми і заховали.

Чия світлина знаходиться в гранатобузі?

Відповідь треба надіслати до 6 липня (включно) тільки у вигляді повідомлення на телеграм-номер Грицька Гарбуза: **093 381 32 45**, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «Байрактар» (Валерій Залужний, Житомирщина)).

Хто саме розпізнав у попередньому запитанні... **унітаз**, а також яке становище лідерів у вікторині «Гранатобуз із секретом» після 19 турів – читайте на сайті volyn.com.ua і фейсбук-сторінці Грицька Гарбуза (за цим QR-кодом ви можете зайти на неї з будь-якої частини світу).

Приємних вам пошуків без повітряних тривог! ■

Кому війна, а кому...**Волонтер торгував гуманітарними авто... для військових**

Три машини – Ford Ranger, SsangYong Kyron та Land Rover FreeLander – мешканець села Прилісне, що на Маневиччині, продав у березні 2023 року загалом за 14,6 тисячі доларів, йдеться у рішенні Дубенського міськрайонного суду Рівненської області

Богдана КАТЕРИНЧУК

Їх ввезли в Україну як гуманітарну допомогу, повідомляє з посиланням на рішення суду «Суспільне. Рівне». Отримувачем був благодійний фонд «Добра справа». Чоловік зобов'язувався перед фондом безоплатно передати транспорт Збройним силам України та іншим військовим формуванням. Однак вирішив реалізувати авто через закриту групу у Viber. Дії чоловіка правоохоронці кваліфікували за частиною 3 ст. 201-2 Кримінального кодексу України – продаж товарів гуманітарної допомоги з метою прибутку, вчинений у значному розмірі, під час воєнного стану.

У квітні обвинувачений пішов на угоду з прокурором, визнав свою винуватість, розкався у скоєному. Він пояснив суду, що «виріс у сім'ї пастора, в якій 8 дітей, сам одружений і є багатодітним батьком, мав можливість домовлятися про доставку авто-

Данія зніме F-16 з озброєння на два роки раніше, що наблизить їхню передачу Україні через швидше введення в експлуатацію F-35. Про це заявив виконувач обов'язків міністра оборони цієї країни Троельс Лунд Поульсен.

росія перейменувала день пам'яті 3 вересня (дата після капітуляції Японії у Другій світовій війні) на день перемоги над мілітаристською Японією. Влада Японії висловила протест росії.

Фотоколаж із сайту liga.net.

Чоловіка визнали винним і призначили йому п'ять років позбавлення волі, звільнивши від відбування покарання з испытним строком на два роки.

мобілів із-за кордону». А ще уточнив, що про обладнання з продажем авто у благодійному фонді не знали. У суді адвокат обвинуваченого попросив передати авто на ЗСУ тим, кому вони мали піти від фонду «Добра справа». Прокурорка просила передати авто тим військовим частинам, які клопотали про це перед судом, оскільки це була гуманітарна допомога для армії, а заплачені гроші за авто – повернути кожному власнику.

У вирокі йдеться, що вчинене

чоловіком є тяжким злочиним. Водночас суд не бачить обтяжуючих обставин, оскільки є «щире каяття та активне сприяння розслідуванню». Чоловіка визнали винним і призначили йому п'ять років позбавлення волі, звільнивши від відбування покарання з испытним строком на два роки. Суд також зобов'язав попросити публічно пробачення у ЗСУ та БФ «Добра справа». Автомобілі вирішив передати тим військовим, які про це просили суд. ■

РЕКЛАМА

ПОТРІБЕН НА РОБОТУ водій з категоріями С, Е на фуру (самоскид) у м. Горохів. Тел. 0968986406.

Працюємо за попереднім записом.

пп БУРМАКА Н.П.
1, 8, 15, липня

ефективне лікування від АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ, ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ, НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ

лікування -анонімне www.nadiya.com.ua

м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):
тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53, 098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58

Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1
(0472) 63-16-16, 63-25-28

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХE-mail: volyn476@gmail.com

Тел.: (0332) 28-39-32, 066 82 47 160 – Vodafone, 096 77 31 037 –

Київстар, 066 82 47 160 – Viber, Telegram, WhatsApp.

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – **30 грн за одне найменування + 10 грн, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua.** Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **80 грн за один раз публікації + 20 грн (за сайт).** Вартість оголошення про послуги – 80 грн + 20 (за сайт). Оголошення, які виділені рамкою, + **30 грн (за сайт + 30).** Вартість оголошення про згубу – **30 грн + 10 (за сайт).** Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

НЕРУХОМІСТЬ

- Продається у с. Озденіж Луцького району ділянка (0,25 га) під забудову. Тел. 050 02 51 370.
- Терміново і недорого продається газифікований будинок або 1/2 будинку за адресою: Луцький р-н, с. Новокотів, вул. Звірівська, 12. Будинок обштатований двома ізольованими входами. Є сарай, гараж, літня кухня, криниця, погреб, 0,62 га землі. Тел.: 0679784039, 0665766476.
- Терміново і недорого продається у с. Колодеже колишнього Горохівського району житловий будинок з надвірними спорудами. Є 0,70 га землі, садок. Ходить 2 рази на день автобус Луцьк-Жабче. Тел. 066 42 01 792.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

- Продам запчастини для роторних косарок. Тел. 050 71 39 097.

РІЗНЕ

- Куплю гідравлічний візок (роклу) на запчастини. Тел. 050 25 35 255.
- Продам металочерепицю (220 грн/кв. м), кольоровий металопрофіль (177 грн/кв. м), некондицію (160 грн/кв. м), стовпчики для огорожі (40 x 40, ціна 132 грн/п. м), прогони для огорожі (30 x 20, ціна 84 грн/п. м). Тел. 095 89 96 834.
- Продам торфобрикет, дрова, пісок, відсів, щебінь різних фракцій, цеглу (з доставкою до 10 тонн). Тел. 050 37 81 998.
- Продам торфобрикет, цеглу (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), пісок, щебінь, відсів, керамзит, цемент, глину, торфокрихту, землю (на вимостку). Вивезу сміття. Доставка автомобілем ЗІЛ (самоскид). Надаю послуги мініавантажувачем «Бобкат». Тел.: 096 80 00 567, 050 72 27 271.

- Продам цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), торфобрикет, пісок, щебінь, відсів, керамзит, глину, чорнозем. Доставка. Надаю послуги мініавантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.
- Продам жом, торфобрикет, щебінь різних фракцій, пісок, камінь бут, форма, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.
- Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.
- Продам пиломатеріали: дошки (обрізані та необрізані), балки, крокви, рейки монтажні. Доставлю. Тел.: 097 64 92 371, 099 18 13 332.
- Терміново продам молоду дійну корову. Тел. 068 514 34 90.
- Постійно купую корів, биків, коней, домашніх свиней. Тел. 098 64 01 110.

ПОСЛУГИ

- Перекриваю дахи, мурую стіни з блоків, цегли, роблю монтаж та під-

шив водостоків, утеплення фасадів, виконую бетонні роботи. Тел. 098 39 05 559.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

- Загублений додаток до диплома серії ВС, № 21159092, виданий 04.07.2002 р. на ім'я Солтисюк Андрій Петрович, вважати недійсним.
- Загублений військовий квиток серії ТП, № 16977, виданий на ім'я Середа Іван Вікторович, вважати недійсним.
- Загублений додаток до диплома серії ВС, № 11220319, виданий Волинським державним університетом імені Лесі Українки 30.06.1999 р. на ім'я Редчук Оріслава Олександрівна, вважати недійсним.
- Загублене посвідчення члена сім'ї загиблого (померлого) ветерана війни серії С, № 094399, видане 19.06.2022 р. на ім'я Бережна Єлизавета Андріївна, вважати недійсним.
- Загублений атестат про повну загальну середню освіту звичайного зразка № 612164 та додаток до нього, виданий 1996 р. Луцькою загальноосвітньою середньою школою II-III ступенів з вечірніми класами на ім'я Сулік Наталія Павлівна, вважати недійсним.
- Загублений студентський квиток серії ВС, № 12664911, виданий Східноєвропейським національним університетом імені Лесі Українки на ім'я Ковальчук Анастасія Вадимівна, вважати недійсним.

■ Наболіле

Фото із сайту ukr.net.

А в Національній службі здоров'я України нагадують: «Ваш лікар – людина, а не цілодобовий сервіс».

Чому лікар не йде додому до старенької пацієнтки

«Добрий день, шановна газета «Волинь». Пишу до вас, щоб розібралися, бо вже не маю сили. Проживаю у Луцьку, мені 88 років: я не можу ходити, маю другу групу інвалідності. Скільки не прошу, щоб прийшов додому лікар, а його нема, і «швидка» теж не хоче їхати. Прізвища не пишу, бо вони мене з'їдять».

Лариса П.

Олена КАЛЕНЮК

Нам вдалося і безпосередньо поспілкуватися з пані Ларисою. Крізь сльози літня жінка розповіла, як важко трудилася увесь свій вік: у селі Старий Мосир, що на Ковельщині, довгий час працювала листоношею, згодом із чоловіком перебралася до Луцька, де влаштувалася санітаркою у Волинську обласну лікарню. Доля не дала дітей, тож усю себе, каже пані Лариса, віддавала роботі, а ще радо гляділа сусідських дітлахів. І в селі, і в місті колеги її надзвичайно шанували. З віком стала серйозно хворіти, після однієї з операцій їй дали другу групу інвалідності. За деякий час помер чоловік. З родичів у неї – рідна сестра, яка теж дуже слабує, а також племінник, який мешкає з сім'єю у Рівному і не може часто приїздити. З роки тому

«Вважається, що огляд вдома абсолютно неефективний, бо немає можливості зробити ЕКГ, провести лабораторну діагностику й інше.»

жінка поламала ногу в коліні – з тих пір без палиці йти не може, на вулицю ж з третього поверху спускається з двома палицями і то вкрай рідко. Розповідає, що до неї навідується працівниця соцдепартаменту, яка багато в чому їй допомагає. Однак жінка каже, що хотіла би лікарського нагляду, бо час від часу дуже погано почувається: «Телефоную сестрі й кажу, що зовсім нездужаю. А лікар що? Кілька місяців тому прийшла, оглянула і каже, що «будемо лікувати». І більше не приходила. У мене є з нею підписана декларація... Ви знаєте, я ж увесь вік важко працювала... Стільки отримала подяк, що вам не передати. А картини мої, які вишивала, на виставку забирали! Мене так поважали, а тепер нікому я не потрібна!» – жінка промовляла ці слова через сльози.

Чи дійсно у лікарів існує неписане правило, що літніх людей часто з численними недугами можна не відвіду-

вати? За відповіддю на це питання і коментарем щодо проблеми читачки наше видання звернулося до заступника начальника управління охорони здоров'я Луцької міської ради Віктора Глухманюка. Ось що він відповів: «Ні, ніяких таких правил немає. Однак є наказ, який передбачає, що відвідування пацієнтів на дому відбувається за рішенням сімейного лікаря. Тобто він орієнтується і на стан здоров'я людини при розмові телефоном, враховує транспортні можливості й інше. Що ж до приїзду «швидкої», то існує чіткий перелік діагнозів і станів, які можуть загрожувати життю людини, при яких оператор цієї служби приймає рішення скерувати за викликом медичну бригаду або ні».

Дописувачка у будь-якому разі може звернутися до керівника свого терапевта зі скаргою чи за роз'ясненням. Якщо ж вона дійсно погано почувається, то родичі можуть привезти її безпосередньо у лікувальний заклад, у приймальне відділення».

Окрім представника медицини у владі, прокоментувала цю ситуацію і сімейний лікар, яка побажала залишитися анонімною: «Треба виходити з того, які саме проблеми зі здоров'ям у цієї жінки, на що вона скаржиться. Якщо лежача, тоді сімейний лікар може її оглянути вдома за умови, якщо в цьому є необхідність. Насправді вважається, що огляд вдома абсолютно неефективний, бо немає можливості зробити ЕКГ, провести лабораторну діагностику й інше. Власне, такого поняття, як виклик лікаря додому, як було в радянському союзі, немає, оскільки фахівець за цей час, поки буде обслуговувати когось вдома, в амбулаторії міг би оглянути 5–6 людей».

Знову ж таки, важливим є питання, чи надають транспорт. Якщо ні, то громадським транспортом лікар не зобов'язаний їхати на виклик. Загалом багато що залежить і від медика, і від пацієнта. Якщо жінка вважає, що цей лікар її погано обслуговує, може заключити декларацію з іншим, який старатиметься більше».

P.S. Проблема, яку порушує лучанка, вочевидь, не винятково медична. Радше соціальна. Наче й вік, до якого дожила пані Лариса, називається по-важним, та вона страждає саме через те, що не має ані особливої поваги, ані уваги. Каже, хочє переселилася у геріатричний будинок, та не уявляє, як вона у свої майже 90 літ і з таким здоров'ям має пройти медогляд, у якому, як їй повідомили, список з понад десятика лікарів. ■

■ Пульс тижня

Незнайомиць вдерся вночі в дім вагітної і зґвалтував її

За процесуального керівництва Сарненської окружної прокуратури 34-річному чоловікові повідомлено про підозру

Інна НОВИК

За даними слідства, злочин стався у ніч проти 21 червня. Жінка на той час перебувала вдома сама. Вдершись у будинок, зловмисник закрив їй рота та здушив ший, аби вона не могла покликати на допомогу, після чого зґвалтував і втік.

Правоохоронці оперативно встановили особу нападника та затримали його за місцем проживання. Чоловік нещодавно звільнився з місць позбавлення волі, де відбував покарання за майнові злочини.

Йому вже повідомлено про підозру, до суду скеровано клопотання про обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою.

Санкція статті передбачає покарання у вигляді позбавлення волі на строк від 5 до 10 років. ■

Хлопчик поїхав на канікули до родичів і загинув

Фатальною для школяра стала риболовля

Влад НОВИНСЬКИЙ

25 червня близько 21.00 на пожежній водоймі у селі Малехів, що на Львівщині, внаслідок ураження електричним струмом загинув 12-річний хлопчик, мешканець Волинської області. Він приїхав до родичів на канікули.

Як попередньо встановили співробітники відділу поліції №1 Львівського районного управління поліції №1, під час риболовлі школяр, закидаючи вудку, зачепив дрот лінії електропередач, внаслідок чого був уражений електричним струмом та помер. ■

■ Погода

Збираючись по ягоди, не забудьте плаща

Добігає кінця перший місяць літа, поліські ліси рясніють чорницями і суницями. Тим, хто збирає ягоди, варто взяти до уваги, що попри помірно теплу погоду, найближчими днями може раптово застати і дощик

За прогнозом чергового синоптика Волинського гідрометцентру Світлана Дриганюк, **30 червня** очікується хмарна погода з проясненням, місцями невеликий короткочасний дощ. Вітер північно-західний, 7–12 м/с. Температура вночі +10–15, вдень – 20–25 градусів вище нуля. **За багаторічними спостереженнями, найтепліше цього дня було у 2022 році +33, найхолодніше – у 2000-му – +7.**

1 липня буде хмарно з проясненнями, вночі переважно без опадів, вдень – короткочасний дощ, місцями гроза. Вітер західний, 5–10 м/с. Температура повітря вночі +11–16, вдень – 20–25 градусів вище нуля.

2 липня – хмарно з проясненнями, вдень короткочасний дощ, місцями гроза. Вітер західний, 7–12 м/с. Температура вночі +12–17, вдень – 21–26 градусів вище нуля.

Температура води у річці Стир – +21 градус, в озері Світязь – +22.

У Рівному 30 червня очікується хмарна погода з проясненням. Вітер північно-західний, 5–10 м/с. Температура повітря вночі +14, вдень – 24 градуси вище нуля.

1 липня має бути сонячно. Вітер західний, 3–5 м/с. Температура повітря вночі +16, вдень – 27 градусів вище нуля.

2-го дощу також не прогнозують. Вітер північно-західний, 3–5 м/с. Температура повітря вночі +18, вдень – 23 градуси тепла. ■

■ Alma mater

Цьогоріч у червневі дні, коли нове учнівське покоління прощається зі школою, мені часто згадується наш колектив Тойкутської середньої загальноосвітньої трудової політехнічної школи з виробничим навчанням, що у Ковельському районі

Саме цієї пори 60 років тому ми відзначали випускний. У той час на виробниче навчання відводилося аж 11 тижневих годин! Оскільки матеріальна база була дуже бідною, вчителі з цього предмета постійно переймалися питанням: «Чим наповнити учнівський час?». Щоб разом з атестатом отримати посвідчення рільника-механізатора, ми регулярно ходили аж на колгоспний двір до трактора. Ще пригадується, що хоч школа наша була відносно молодою (наш випуск був шостим), але славилася на всю Україну своєю кролефермою! Крім того, у школі дуже пишалися садом і парком, які випускники посадили на руїнах будівель коли-

«Минуло 60 літ, а ми досі пам'ятаємо свою тойкутську школу»

Фото з архіву Григорія БОЙЧУКА.

шнього містечка Несухойжі, яке, на жаль, не відродилося. Його назва залишилася «жити» у назві залізничної станції, яка теж вже не діє через скасування потяга до Каменя-Каширського.

Незабутнім є і хор нашого навчального закладу, а це близько сотні учасників

з-поміж учнів і вчителів, які своїм співом заворожили не одну аудиторію. Керував ним Василь Ілюшик, син якого, на жаль, уже покійний Олександр Ілюшик, був диригентом Волинського народного хору.

Ми, учні тогочасного випуску, постійно згадуємо

своїх наставників із великою повагою та вдячністю. Мимоволі зринають у пам'яті рядки з поезії світлої пам'яті Василя Гея, волинського письменника:

О школо рідна, здрастуй і пробач,

Що на поріг твій рідний не вчашали, –

Водила за собою нас доба,

І ми від неї в тишу не тікали.

Прошу на сторінках газети привітати з ювілейним роком з часу закінчення школи Надію Марчук (Сенюк) з Луцька, Ганну Кримчук (Ворошик), Володимира Ліся з Ковеля, Дмитра Ільчука з Володимира, Віру Жалай (Мосон) з Бран, що на Горохівщині, Надію Корінь (Краглик) з Ворокомля Камінь-Каширського району, Анастасію Адамчук з Павлівки на Іваничівщині, Асю Урдюк (Оласюк) з Малинська Рівненської області та Віктора Котика, якого доля закинула в Магаданську область росії. ■

Григорій БОЙЧУК, відмінник освіти України (м. Ковель).

■ Редакційний щоденник**У селі людям нема коли впадати у депресію**

Чим переймалася і з чого дивувалася упродовж останнього часу заслужений журналіст України Катерина ЗУБЧУК

фото: la caitny ukr.net

Тут робота не ділиться на чоловічу і жіночу...

...ЩО СТОВІДСОТКОВО ТАК І НЕ СТАЛА ЖИТЕЛЬНОЮ МІСТА Й ТІШУСЯ ЦИМ

Якось на фейсбук-сторінці «Затишок» прочитала вірш Наталії Матвієнко, який починався такими рядками: «Села не можна не любити – Це щось окреме на Землі: В калюжі виростають діти, І все, що можна, – із ріллі...». Хоч це, хтось скаже, й далеко не висока поезія, але на неї відгукнулося багато людей (судячи з коментаря авторки, вона й сама цим приємно здивована). А причина проста: за кожним словом – картинка, що добре знайома всім, хто народився і виріс у селі й звідти пішов у життя. Багатьом згадалося дитинство, і вони «ніби пройшлися від народження до сьогодні». Хтось написав: «Мені моє село так часто сниться, але, на жаль, уже нічого не повернути». Я ж під враженням від таких одкровенень укротер подумала: як добре, що стовідсотково так і не стала жителькою міста – з роками це так тішить...

Як сама кажу, завжди одною ногою стояла в Луцьку, де ми з чоловіком жили, працювали, ростили своїх дітей, а другою – у Любчі на Рожищенщині, куди прийшла в невістки. У 1970-х, тобто ще в радянські часи, допомагали батькам мого Миколи, котрі були в літах, узявши на себе основну працю по господарству, а потім, уже в незалежній Україні, і самі хазяйнували. І те, що тримали корову, вирощували свою картоплю, городину, дуже виручало, зокрема в непрості 1990-ті.

І наші син та донька в дитинстві, підлітковому віці не в місті, як мовиться, на асфальті проводили літо, а саме тут. Завдяки цьому я завжди була спокійна за них, знаючи, що вони під наглядом свекрухи, тітки. І справа не лише в елементарному: чи вчасно поїли, чи не потрапили в якусь сумнівну компанію – у селі з його ритмом життя вони й самі привчилися до праці. Й перші свої декілька карбованців син, якому дуже хотілося мати кишенькові гроші, заробив якраз у місцевому колгоспі. Сьогодні можу з певністю сказати, що фундамент того, якими виросли діти, яким є їхнє подальше, вже доросле, життя, формувався і в цьому селі, про яке у них назавжди залишився добрий спомин...

І зараз, коли в Любчі хата свекрів давно стоїть порожня, я все одно не просто їду сюди, щоб провідати рідне серцю місце – ще й градки щороку засаджую, засіваю. Хоч знаю, що дехто дивується з

«Є речі – вищі за будь-яку практичність. Ну як я можу не поїхати в Любче й пропустити сезон цвітіння улюбленого бузку?»

цього, а то й відверто крутить біля скроні: мовляв, тільки людина, яка не рахує, що рентабельно, а що – ні, може таке затівати. І я з ними згідна, але не боюся, що хтось вважає мене непрактичною. Є речі – вищі за будь-яку практичність. Ну як я можу не поїхати в Любче й пропустити сезон цвітіння улюбленого бузку? Як не буду заглядати до рядочків – посходило чи ні, а потім і врожай збирати, тішитися айстрами, чорнобривцями? А де ще зможу почути солов'їний спів і зозулине «ку-ку»...

...ЯК У ВІДДАЛЕНИХ МІСЦИНАХ ЗАРОБИТИ НА ПЕНСІЮ

Так уже склалося, що пішовши у життя зі своєї рідної Переспи, що на Рожищенщині, прирісши душою до Любча, з яким пов'язане коріння моїх дітей, я, як мовиться, не зраджувала селу й працюючи багато літ у «Волині». Мені близьке те, чим живуть там люди, якими проблемами переймаються. Свого часу об'їздила десятки маленьких населених пунктів області, деякі з яких залишилися тільки на карті. А ще побувала на хуторах, зокрема польських районів. І щоразу захоплювалася тими людьми, які навіть у тюрму йшли (було й таке за советів!), але, відсидівши строк, верталися на рідне місце, у хутірську хатину, бо вона наймиліша серцю.

Знайомство з глибиною Волині припало переважно на початок 2000-х років. Це був час, коли колгоспи вже розпалися. Земля була розпайована – хтось здав своє поле в оренду фермерам, а інші й самі почали господарювати. Хоч це непросте давалося. Але тішило те, що внук, а то й правнук міг сказати: «Мій дід працював на своїй землі, а тепер і я...». Як і колись, люди їхали на заробітки. Тільки тепер вже не «на сезон» у росію чи білорусь, а за кордон, у ту ж Польщу. Заробляючи десь, вертаються додому з грішми, за які дітей вчать у вишах, весілля їм справляють, техніку купують, без якої не обійтись, будують. І по тому, як облаштовані обійстя, видно, що побували в Європі й собі красоти запозичили.

Коли ж мова заходить про те, як живе нині в селі, у відповідь чуєш: «Хто не лінується, той щось має й виживає». Так сказала, зокрема, й мешканка села Житнівка Камінь-Каширського району Ніна Коширець, з якою спілкувалася під час відрядження цьогорічної весни. Того дня разом із чоловіком та з помічником онуків вона заготовляла лікарську сировину – кору крушини. Мовляв, до сезону збору ягід, грибів ще далеко, то треба братися за все, на чому можна хоч якусь копійку заробити. Одне слово, у селі людям нема коли впадати у депресію – треба трудитися. Тим більш, що хоч із восьмого класу Ніна Михайлівна на фермі працювала, потрібних 24 роки стажу, як сказали в пенсійному відділі («як ножем по серцю різонувши»), у неї нема. Коли буде 65 років, «то щось дадуть, але до тих літ ще треба дожити».

А справді – де зараз жінкам у селі заробити стаж, необхідний для нарахування пенсії? Про те, що це неабияка проблема, говорила при зустрічі й староста Видертського старостинського округу Камінь-Каширського району Леся Павляшик: «Підходять роки пенсійного віку (для мешканців Чорнобильської зони він менший. – Авт.), й дехто сам уже заздалегідь підраховує, що стажу зі сплатою єдиного внеску забракне. Тож влаштовуються продавцем чи соціальним працівником...». Добре, якщо трапиться таке вакантне місце в селі, де понад дві тисячі мешканців!

Шкода, що праця у підсобному господарстві не береться до уваги при виході на пенсію. Адже тоді б видерчанці ще й із кимось могли поділитися стажем. Бо, як висловився колишній голова сільської ради Михайло Привиденець, «люди тут такі працюючі, що вам і не передати». Вони щороку багато картоплі, моркви вирощують – мало є сіл на Камінь-Каширщині, які продають стільки продукції. І хоч не так вона ціниться, як би хотілося, зважаючи на всі затрати, приходить весна й люди знову садять, сіють з надією на краще.

...ЧОМУ «ЩЕ ТАК ДОВГО ДО ПОКРОВИ»

Тепер над волинськими селами ще й крило жалоби розпростерлося. То тут, то там лине до болю щемлива пісня «Пливе кача по Тисині» – односельці прощаються зі своїми Героями-земляками, які загинули в боях із російським агресором. Як живе жінкам, сини, чоловіки яких захищають Україну, – що у них на душі? А коли на фронті чотири сини, зять і три онуки, як у мешканки села Ворокомле Камінь-Каширського району Ольги Назарчук, з якою ми недавно зустрічалися? По правді, жінці важко було говорити про свої переживання, про те, що тепер день для неї починається й закінчується молитвою. Виручала єдина донька із семи дітей – Тетяна Звонюк, чоловік якої (отой самий зять Ольги Лукашівни) пішов на війну разом із її братами:

– Спочатку всі служили в теробороні на кордоні з білоруссю, а ось уже три місяці – на Сході України. Під Бахмутом. Мені в основному дзвонять, а я вже мамі почуте переповідаю. Буває, розкажуть щось і відвертіше про те, як непростро на передовій. Але тут же застерігають: «Тільки ти мамі нічого цього не говори». Я й не кажу, бо вона й так уже очі виплакала. А ще додають: «Голвне, щоб у вас вдома все було добре». А «добре» не може бути, бо кожен день у переживаннях – війна нещадна, знаємо, скільки полягло хлопців.

Якогось дня хтось із синів зателефонував матері. Щоб потішити її, сказав: «Мам, ми до тебе всі приїдемо на Покрову! Чекай нас!» (цього дня у Ворокомлі – престольний празник, коли зазвичай родина збирається в батьківському домі). «О, то ще так довго до Покрови!» – відгукнулася вона жалем. Хочеться жінці, щоб швидше вернулися сини, зять, онуки. Просить вона Бога, щоб вберіг і її рідненьких Героїв і всіх, хто боронить Україну. ■

Р Е К Л А М А

ПРОДАЮ ПИЛОМАТЕРІАЛИ

(є у наявності, а також на замовлення): балки, крокви, дошки обрізні та необрізні, рейки монтажні. Вироби з дерева на замовлення (туалети, альтанки та інше). Доставка.
Тел.: 0991813332, 0976492371.

Загублену картку водія для тахографа, номер UAD000009N6K000, видану ДП «Державотранс НДІпроект» 17.06.2022 р. на ім'я Калина Ігор Ярославович, вважати недійсною.

ВАС ЗАМУЧИВ БІЛЬ В СУГЛОБАХ ТА СПИНІ?

Постійна важкість у ногах, скутість в русі, набряклість і хрускіт. Набридло постійно наносити мазі і пити знеболюючі таблетки? Всі спроби які робилися раніше безуспішні?

– ТЕЛЕФОНУЙТЕ ТА ОТРИМАЙТЕ БЕЗКОШТОВНУ КОНСУЛЬТАЦІЮ від фахівця який підкаже метод рішення при таких захворюваннях як:
- Артрит, артроз, поліартрит, остеохондроз, остеопороз, радикуліт, ревматизм, посттравматичні болі.

Якщо ви хочете ходити вільно і жити без болю
ТЕЛЕФОНУЙТЕ на номер:
(098) 545 05 59, (066) 347 65 78.

Висновок ДСЄЕ України №05.03.02-03/103075 від 23.12.2018 року. Не є лікарським засобом. Перед вживанням проконсультуйтеся з лікарем та ознайомтеся з інструкцією.

Набряки ніг, зайва рідина?

Настало літо! Спека може сприяти появі набряків

Лімфа накопичується в міжклітинному просторі і набрякають не лише ноги, але й внутрішні органи та обличчя.

- Наливаються стопи
- Взуття тісне, не застібається
- З'являються «гумки» від шкарпеток
- Після натискання залишається ямка
- Шкіра пальців рук натягнута
- Пальці рук важко зігнути, на ноги боляче ступати.

Організму потрібна допомога!

Вивести зайву рідину з міжклітинного простору, покращити інтенсивність кровотоку у кінцівках **допоможе Імультіма** – Це не сечогінне, не хімія! Це натуральний протинабряковий засіб, перевірений роками!

Ноги це рух! Рухайтесь вперед без болю та страху.

Замовляйте на сайті: **immultima.com.ua**
або за тел.:
(044) 451-55-87 (068) 975-30-05

Висновок сан.-епід. експертис №03.03.02-03/478944 від 11.08.2017 р. Не є лікарським засобом. Перед використанням проконсультуйтеся з лікарем і ознайомтеся з інструкцією

РОБОТА В ПОЛЬЩІ

Потрібні доглядальниці за людьми поважного віку. Проживання, харчування, доїзд безплатні.
3/п 25000 грн. Вимоги: бажання працювати.
Тел.: 0673324664 (вайбер), 0501984542.

ОГОЛОШЕННЯ

Медична служба 100-ї бригади ТрО формує новий медичний підрозділ на базі лікувального закладу.

Потрібні: фельдшери, медичні сестри, фармацевти, кухарі, водії.

Вимоги до претендентів: вік до 60 років, відповідна освіта і досвід роботи за спеціальністю, внутрішня мотивація.

Гарантована висока оплата праці, пакет соціальних пільг та гарантій.

Тел.: 095 50 52 359, 093 19 33 673.

Знай наших!

Зварили рекордний український борщ – 1 208 літрів!

Щорічний фестиваль «Молодий борщ» зібрав у селищі Млинів на Рівненщині кухарів із семи регіонів України

Оксана СКРИПАЛЬ

Традиційну українську страву на фестивалі у Млинові готували за 13 рецептами, характерними для різних областей України.

Тож інгредієнти в борщі мали регіональні особливості. Учасники з Маріуполя додали у свою страву кильку. Команда з Херсонщини готує борщ із перцем. Тому, кажуть її учасники, страва не червона, а жовтогаряча і духмяна. Учасники із Шепетівки Хмельницької області готували борщ з білими грибами.

Загалом гастрофестиваль зібрав представників із семи регіонів України, зазначила організаторка заходу, голова ГО «Жіноча взаємодія» Ольга Горкавчук:

– Захід об'єднав місцеві родини та переселенців задля спільного

Фото із сайту суспільне Рівне.

А зірка «1+1» Костянтин Грубич приготував у Млинові «зірковий борщ».

Учасники з Маріуполя додали у свою страву кильку.

результату — найсмачнішого українського борщу. Під девізом «Молодий борщ єднає Україну» смакуємо 13 регіональних борщів, які приготували команди з Маріуполя, Харкова, Херсонської, Луганської, Запорізької, Житомирської, Хмельницької, Тернопільської, Рівненської областей.

«Зірковий борщ» готуватиме гість заходу Костянтин Грубич.

На фестивалі замахнулися на національний рекорд. Для цього запросили на захід представників Національного реєстру рекордів України.

Його керівниця Лана Ветрова повідомила Суспільному, що нарахували 1 208 літрів і це рекорд у номінації «Найбільший об'єм молодого борщу, приготовлений за різними рецептами на одній локації».

Футбол

У «Зорі» забрали 3 очки і... тренера

Луганський клуб отримав покарання через безглузду помилку: в заключному переможному матчі із закарпатським «Минаєм» у складі їхнього клубу на 76-й хвилині гри вийшов на заміну півзахисник Дмитро Мишньов, який... не був внесений до заявки на матч

Петро ПАС

Тож, за рішенням контрольно-дисциплінарного комітету Української асоціації футболу, розгромна перемога 3:0 перетворилася на технічну поразку з аналогічним рахунком. Окрім цього, «Зоря» повинна сплатити штраф розміром у 50 тисяч гривень.

Таким чином, у підсумковій турнірній таблиці УПЛ відбулися зміни. І хоч «Зоря» свого третього місця не втратила, зате «Минай» збільшив кількість набраних очок

ОБНОВЛЕНА ПІДСУМКОВА ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕМ'ЄР-ЛІГИ:							
М	Команда	І	В	Н	П	О	
1	«Шахтар» (Донецьк)	30	22	6	2	69:21	72
2	«Дніпро-1» (Дніпро)	30	21	4	5	61:27	67
3	«Зоря» (Луганськ)	30	21	4	5	64:31	67
4	«Динамо» (Київ)	30	18	6	6	51:25	60
5	«Ворскла» (Полтава)	30	13	6	11	38:37	45
6	«Олександрія» (Олександрія)	30	10	14	6	42:39	44
7	«Кривбас» (Кривий Ріг)	30	12	5	13	26:30	41
8	«Минай» (Минай)	30	9	9	12	25:30	36
9	«Колос» (Ковалівка)	30	10	6	14	23:36	36
10	«Чорноморець» (Одеса)	30	9	8	13	35:40	35
11	«Рух Львів» (Львів)	30	7	11	12	31:37	32
12	«Металіст 1925» (Харків)	30	6	14	10	23:42	32
13	«Верес» (Рівне)	30	8	7	15	35:45	31
14	«Ігулець» (Петрове)	30	8	7	15	22:34	31
15	«Металіст» (Харків)	30	5	7	18	27:58	22
16	«Львів» (Львів)	30	3	4	23	18:52	13

Нідерландський тренер луганчан 53-річний Патрік ван Леувен, якого було визнано найкращим тренером Української Прем'єр-ліги минулого сезону, залишає «Зорю» і цими днями очолить донецький «Шахтар».

до 36 і перемістився з 10-го місця на 8-ме.

Більше того, як інформують вітчизняні спортивні ЗМІ, нідерландський тренер луганчан 53-річний Патрік ван Леу-

увен, якого було визнано найкращим тренером Української Прем'єр-ліги минулого сезону, залишає «Зорю» і цими днями очолить донецький «Шахтар».

Нехай смакує!

І гарбузові родич, і огіркові брат

Легкі й водночас поживні страви з молодих кабачків – тренд літньої пори! А способів їх приготування не злічити, адже ці овочі відмінно комбінуються із багатьма інгредієнтами, утворюючи найрізноманітніші наїдки – від перших страв до десертів

Поки кабачки молоді, зчищати шкірку і видаляти насіння з них не обов'язково.

СУП-ПЮРЕ ІЗ ЦУКІНИ

Зелений супчик із кабачків пахне свіжістю та літом. Особливо смакуватиме із домашніми білими сухариками

Інгредієнти: 2 цукіні, 3 картоплини, 1 цибулина, 1 морквина, зелень (кріп, петрушка), 2 зубчики часнику, 2 ст. л. олії, 1 ст. л. вершкового масла, 1 лавровий лист, 2 горошини духмяного перцю, чорний мелений перець, сіль – до смаку, 1 л води (бульйону).

Приготування. Кабачки поріяти дрібними кубиками і невелику частину відкласти. Картоплю порізати більшими кубиками, цибулю – півкільцями. Часник пропустити через прес. Посікти зелень. У сотейнику в розігрітій олії спасерувати цибулю і часник 5 хвилин, всипати кабачки і, помішуючи, смажити 5 хвилин. Додати картоплю, перемішати і обсмажити ще 2–3 хвилини. Залити овочі гарячою водою чи бульйоном, додати спеції, помішати, зменшити вогонь і тушкувати під кришкою приблизно чверть години. Наприкінці всипати зелень. Відкладені кабачки присолити й обсмажити 10–12 хвилин на вершковому маслі. Блендером збити суп до стану пюре. При подачі в кожному тарілці покласти трохи обсмажених кабачків і притрусити зеленню. Подавати з грінками, сухариками, зі сметаною чи вершками.

МАФІНИ З МОЛОДИХ КАБАЧКІВ

Така випічка – прекрасна закуска, непоганий перекус в обідню перерву чи в дорозі

Інгредієнти: 2 ст. л. вівсяних висівків, 1 яйце, 300 г м'якоті кабачка, 2 ст. л. молока, 1 г розпушувача для тіста або соди, сіль за смаком.

Приготування. Кабачки помити, зрізати шкірку і натерти на дрібній тертці. Окремо збити міксером до пишної піни яйце, додати сіль, висівки, молоко, кабачки і розпушувач. Усе перемішати і викласти у формочки для мафінів. Випікати в попередньо розігрітій духовці 25–30 хвилин за температури 180 градусів.

КАБАЧКОВА ЗАПІКАНКА З ФАРШЕМ І ПОМІДОРАМИ

Ситна й ароматна літня страва сподобається всій родині

Інгредієнти: 1,5 кг кабачків, 0,5 кг фаршу, 2–3 цибулини, 2 ст. л. томатної пасти, 4 яйця, 200 мл сметани, 100 г твердого сиру, 3–4 помідори, сіль, перець, олія.

Приготування. Цибулю почистити й порізати кубиками, обсмажити на олії до прозорості. Потому додати фарш і смажити все разом хвилин 10–15, тоді кинути томатну пасту. Посолити, поперчити, потушувати ще 2–3 хвилини. Кабачки помити, почистити, натерти на крупній тертці, посолити і відтиснути сік. Помідори нарізати кружальцями. Яйця збити зі сметаною, посолити, поперчити до смаку. На дно форми, змащеної олією, викласти половину кабачків, на них – смажений фарш із цибулею, далі – друга половину кабачків, зверху – кружальця

ОЛАДКИ «ЛІТНІ»

По суті, це один із варіантів дерунів, але без картоплі. А чом би й ні?

Інгредієнти: 2 скл. натертих кабачків, 4 яйця, 1 скл. борошна, 0,5 ч. л. солі, 0,5 ч. л. цукру, 1 ч. л. соди (трохи погасити оцтом), 3 ст. л. оливкової олії, 4 ст. л. розтопленого вершкового масла або сметани.

Приготування. У мисці змішайте кабачки зі злегка збитими яйцями. Додайте борошно, сіль і цукор, соду, оливкову олію. Все добре вимішайте і смажте кабачкові оладки на гарячій сковороді з невеликою кількістю олії. Готову страву можна подавати, поливши розтопленим вершковим маслом, або зі сметаною.

РУЛЕТКИ З МОЦАРЕЛОЮ

Чудова закуска і на будень, і до святкового столу

Інгредієнти: 4 молоді кабачки, 120 г сиру моцарела, 3 ст. л. густого майонезного соусу (з часником), 2 ст. л. кунжуту, сіль (дрібна) за смаком, оливкова олія, шпатель (зубочистки).

Приготування. Кабачки наріжте вздовж довгими пластинами завтовшки 3 мм, викладіть їх на злегка змащену оливковою олією деко, помажте кожен пластину зверху оливковою олією, присоліть і запечіть у духовці (в режимі гриль) при температурі 200–220°C протягом 10 хвилин. Стежте, щоб кабачки не підгоріли і не засохли, вони мають зостатися світлими. Акуратно, підважуючи великим ножем, викладайте смужки на дошку присоленою стороною доверху. Розріжте сир на брусочки відповідно до ширини кабачкових пластин і викладіть по шматку на кожен пластину, згорніть рулетиками і закріпіть шпательками. Полейте готові рулетики соусом, посипте зверху просмаженим на сухій пателі кунжутом.

КАБАЧКОВИЙ СОУС

Він відмінно доповнить смак картоплі фрі, м'яса, овочевих страв

Інгредієнти: 1 середній кабачок, 2 ст. л. цукру, 1 ст. л. соєвого соусу, 1 подрібнений зубчик часнику, 250 мл йогурту або густої сметани, сіль та перець – за смаком.

Приготування. Кабачок помийте і наріжте кубиками, залийте водою, поставте на вогонь, доведіть до кипіння і проваріть 5 хвилин. Потому зніміть з вогню, злийте воду. Коли кабачки трохи схолонуть, перекладіть їх у блендер разом із часником, сіллю та цукром і подрібніть. Заправте кабачковий пюре йогуртом без добавок або сметаною і поставте соус у холодильник хоча б на годину.

Тижневик «Газета Волинь».

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ: 43016, Луцьк, вул. Ковельська, 2.

E-mail volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.

Редакція залишає за собою право літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку автора. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нової» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «—» друкуються на правах реклами. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.

Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Телефони редакції:

78 07 70, 066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Заступник головного редактора БОРОХ Сергій Іванович	Літературний редактор МІСЮК Олена Миколаївна	Інформації ВЛАШИНЕЦЬ Леся Степанівна
Головний бухгалтер ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна	Політики УЛІЦЬКИЙ Василь Михайлович	Інтернет-новин БАНАДА Олеся Андріївна
Відповідальний секретар ХАРЧУК Олена Андріївна	Економіки ЛІСОВА Алла Степанівна	Освіти і культури КОВАЛЕНКО Оксана Анатоліївна

ТЗОВ «Газета Волинь»
п/р UA8330529010026007000803281
КБ Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ
02471695

Друк офсетний.
Обсяг 3 друк. аркуші

ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:
30000, 60306 (ДЛЯ ЧИТАЧІВ
ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ),
97847 (ДЛЯ ЧИТАЧІВ
РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ),
61136 (ДЛЯ ЧИТАЧІВ ІНШИХ
ОБЛАСТЕЙ).

Реєстраційні номери:
ВЛ №518-251 Р від 02.03.2018 р.,
КВ №22901-12801-ПР від 15.09.2017 р.,
РВ №690/243-Р від 07.11.2017 р.

Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер»,
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.:
(0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua
Тираж згідно із замовленням.
Замовлення № 881.

Знай наших!

Співочій горохівській «Освітянці» Америка гукала: «Браво!»

Цими днями народний аматорський колектив профспілок України «Освітнянка» здобув звання лауреата Міжконтинентального радіо-фестивалю української пісні «Співай рідною». До участі в цьому онлайн-форумі українців усього світу з 1999 року запрошують Сполучені Штати Америки

Фото з архіву народного аматорського колективу профспілок України «Освітнянка».

Уже 70 років «Освітнянка» співає, грає, танцює на радість усім людям.

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Якби не російське нашестя, в Україні не краля б серця голосіння матерів і траурні піснеспіви, і цей колектив із радістю продовжував би свою 70-річну від дня народження місію співати, грати, танцювати на радість людям і дарувати рідному краю свої творчі перемоги.

Але світ має чути нашу мову, не переставати захоплюватися культурою України й розуміти, за яку самобутньо-неповторну національну красу непохитно до Перемоги боротиметься наша країна, – вважає берегиня співочого колективу, голова об'єднаного профспілки працівників освіти і науки Городищенської сільської, Горохівської міської і Мар'янівської селищної територіальних громад Луцького району Євгенія Карп'як.

Саме він прийшов до пані Євгенії з пропозицією надіслати відео-формат виступу для журі. З великої скарбниці студійних записів творчі лідери вибрали пісенну композицію, яка починається словами «...На пісню щирі й славу «Освітнянка»

слова, серед 500 членів фестивалю, які виконали понад 1000 пісень, був і славнозвісний Національний заслужений академічний український народний хор України імені Григорія Верьовки. Міжконтинентальний радіо-фестиваль української пісні в Сполучених Штатах Америки «Співай рідною» засновано Мистецькою пісенною програмою «Час української пісні» на Ento Fm Radio California USA. Фестивальні пісні на весь світ звучали й звучатимуть в його ефірі.

співучі, професійні, активні, веселі, емоційні, дружні, особливі, добрі, щасливі, незвичайні, харизматичні, артистичні, нащадки славного роду, якому нема переводу!»

Почувши таку гарну новину, на Горохівщину до Євгенії Карп'як зателефонував із Америки, де тимчасово проживає, Василь Гриб. Він, багаторічний учасник «Освітнянки», експрацівник відділу культури Горохівської міської ради, знаний на Волині улюбленець публіки – музикант, пісняр, театрал – радів успішві талановитих учителів, наче рідних людей. Щире вітання закінчив притаманним йому жартом: «Чекаю вас на гастролях в Америці, а на честь приїзду по-українськи заколю кабанчика».

Дасть Бог, так і буде після Перемоги! ■

«Василь Гриб своє щире вітання закінчив притаманним йому жартом: «Чекаю вас на гастролях в Америці, а на честь приїзду по-українськи заколю кабанчика»»

Запрошення до участі в заокеанському фестивалі було розміщено на сайті української діаспори в Сполучених Штатах Америки. Воно швидко ширилося в соціальних мережах і зацікавило художнього керівника «Освітнянки» Володимира Онищука.

«Люблю тебе, моя Волинь», «Чи є в світі де дівчина, як та Ганночка, – кароока, чорноброва воляночка?» й закінчується улюбленим мотивом українців всього світу «Волинь моя, краса моя, земля моя сонячна...». До

Так тримати!

«Сонячний хлопчик» Валентин Новосад повернувся з Німеччини з двома медалями Олімпіади

Закінчення. Початок на с. 1

Катерина ЗУБЧУК

Валентина зустрічали мама та молодший братик Денис.

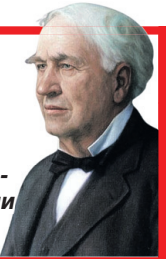
Серед 24 спортсменів, хто захищав на Іграх синьо-жовтий прапор, був єдиний волинський легкоатлет Валентин Новосад, якого багато хто в Луцьку знає як «сонячного баристу» в інклюзивній кав'ярні «Старе місто». Його мама – відома волонтерка, керівниця благодійного центру «Старе місто» Лариса Новосад – цього року стала лауреаткою обласної премії «За служіння суспільству», яку вручає Національна спілка

журналістів України і газета «Волинь». А тепер нагороду в родину привіз її син. Адже Валентин Новосад у Берліні виборов одразу 2 медалі. У бігу на 400 метрів він здобув срібло, а у стрибках у довжину – бронзу.

Вчора у Луцьку на Замковій площі відбулася зустріч збірної України, яка повернулася із Всесвітніх літніх ігор Спеціальної Олімпіади. В урочистості взяли участь, зокрема, заступниця луцького міського голови Ірина Чебелюк, голова Городищенської громади Луцького району Світлана Соколюк (сім'я Новосадів живе у селі Чаруків), а також представники благодійного центру «Старе місто», партнери в підготовці команди.

Золоті слова

Фото із сайту babel.ua.

«Більшість невдах – це люди, які не зрозуміли, наскільки близькими вони були до успіху, коли здалися». Томас ЕДІСОН (1847–1931), американський науковець, автор винаходів, на які видано 1093 патенти США та 1239 патентів інших країн, включаючи створення лампи розжарювання у 1879 році.

2023 ЛИПЕНЬ	
3 Понеділок	Андрій, Афанасій, Василь, Гліб, Іван, Інна, Римма, Лев, Левко, Лука, Гурій, Мефодій. День Військ Протиповітряної оборони України. День ВМС ЗСУ.
4 Вівторок	Максим, Микита, Терентій, Юліан, Юлій, Арчил. День Національної поліції України. День судового експерта України.
5 Середа	Альбіна, Єфросинія, Зінаїда, Юлія, Юліана, Галактіон, Зенон, Овсій, Оляна. День звільнення міст Слов'янська і Краматорська від проросійських терористів.
6 Четвер	Антон, Артем, Герман, Йосип, Марко, Яким, Горпина, Пров. Всесвітній день поцілунку.
7 П'ятниця	Іван, Єлизавета, Захар, Микита, Михайло, Петро, Яків, Кириак, Логвин. День працівника природно-заповідної справи.
8 Субота	Давид, Єфросинія, Денис, Дементій, Костянтин, Леоніла, Петро, Никон, Федір, Февронія. Всеукраїнський день родини.
9 Неділя	Іван, Давид, Денис, Павло, Петро, Тихін. День рибалки.

Місячний і сонячний календар склав Вадим ХОМІК, вчитель фізики та астрономії КЗЗСО «Луцький ліцей №1 Луцької міської ради».

Усміхніться!

На виставці абстрактного живопису. Біля однієї з картин довго стоїть інтелегентного вигляду дідок. До нього підходить автор картини.
– Вам так сподобалася ця річ?
– Розумієте, пане, раніше я тільки відчував головний біль, а тепер знаю, як він виглядає...

Зверніть увагу!

ПОПЕРЕДУ – 7 МАГНІТНИХ БУР

Радимо запитатися здоров'ям і поцікавитися здоров'ям у знайомих, які схильні до впливу сонячної активності

МАГНІТНІ БУРІ У ЛИПНІ
9, 14–15, 18, 26, 30 – 31 липня.
Джерело: ua.korrespondent.net.